

METRICA

Kvantitativ evaluering af jobpræmieordningerne for langtidsledige 2017-2019

December 2020

Michael Rosholm og Michael Svarer

Metrica Aps

INDHOLDSFORTEGNELSE

1.	RESUME	3
2.	INTRODUKTION	4
3.	JOBPRÆMIEORDNINGERNE	5
3.1	Brug af jobpræmieordningerne	7
4.	METODE	9
4.1	effektmål	11
4.2	Propensity Score Matching	11
5.	DATA	12
5.1	Afgrænsning af grupperne	13
5.2	Beskrivelse af de snævre mål- og kontrolgrupper	14
6.	RESULTATER, KONTANTHJÆLPSGRUPPEN	18
7.	RESULTATER, DAGPENGEGRUPPEN	22
7.1	Konsekvenser for de offentlige finanser	25
8.	REFERENCER	26
9.	APPENDIKS	27
9.1	Appendiks A: Hvem modtager jobpræmien blandt de berettigede?	27
9.2	Appendiks B: Udfordringer i forbindelse med anciennitetskravet og Regression discontinuity analyser	29
9.2.1	Kort om Regression Discontinuity Design	29
9.2.2	Kontanthjælpsgruppen	31
9.2.3	Dagpengegruppen	33
9.3	Appendiks C: Metode og balanceplot	36
9.4	Appendiks D: Anciennitetsberegning og placebo udvælgelse	38

1. RESUME

I denne rapport evalueres effekten af to jobpræmieordninger, der var målrettet henholdsvis langtidsledige dagpengemodtagere m. fl. og langtidsledige kontanthjælpsmodtagere m.fl.¹ Ordningen har i en 2-årig periode fra 1. april 2017 til 31. marts 2019 givet langtidsledige et ekstra økonomisk incitament til at finde og fastholde beskæftigelse.

Jobpræmieordningen har været anvendt af relativt mange personer. I gruppen af ledige kontanthjælpsmodtagere m. fl. er der godt 50.000 personer, der har modtaget jobpræmie. De har i gennemsnit modtaget ca. 13.500 kr., hvilket betyder, at der er udbetalt i omegnen af 675 mio. kr. til kontanthjælpsmodtagere m. fl. For dagpengemodtagere m.fl. er der ca. 6.150 personer, der har modtaget jobpræmie. De har i gennemsnit modtaget knap 25.000 kr. i perioden, hvilket giver en samlet udbetaling på ca. 154 mio. kr. Alt i alt har ordningen således medført jobpræmieudbetalinger for tæt på 830 mio. kr. over den 2-årige periode, hvor ordningen eksisterede. Disse tal er baseret på analysepopulationen og afviger en smule fra de faktisk udbetalte beløb.

Den kvantitative effektevaluering viser, at der **ikke er signifikante beskæftigelseseffekter for gruppen af kontanthjælpsmodtagere m. fl.**, men at der er en **signifikant positiv beskæftigelseseffekt for dagpengemodtagere m. fl.** I sidstnævnte gruppe har de personer, der kunne modtage jobpræmien således en højere beskæftigelsesgrad end sammenlignelige ledige, der ikke kunne modtage jobpræmien. Den højere beskæftigelsesgrad findes både i de to år, hvor jobpræmieordningen løber, og efter udløb af jobpræmieordningen. Modtagere af jobpræmieordningen fastholder således deres højere beskæftigelsesgrad efterfølgende. Der måles 10 måneder efter ophør af jobpræmieordningen, og det er således uvist om den positive beskæftigelseseffekt fortsætter efter de 10 måneder.

Den positive beskæftigelseseffekt for dagpengemodtagere bidrager til, **at jobpræmieordningen for dagpengemodtagere m. fl. giver et positivt bidrag til de offentlige finanser på i gennemsnit 12.474 kr. pr. person på jobpræmieordningen.**

Det generelle resultat for gruppen af langtidsledige kontanthjælpsmodtagere m. fl. er således, at jobpræmieordningen ikke øger deres beskæftigelsesomfang. Dette resultat er sammenfaldende med en tidligere dansk jobpræmieordning målrettet samme målgruppe. I den tidligere ordning var størrelsen af jobpræmieordningen mindre. Denne analyse viser således, at selv ved en markant højere jobpræmieordning, er det øgede økonomiske incitament for gruppen af langvarige

¹ De to grupper af ledige beskrives mere detaljeret senere i rapporten.

kontanthjælpsmodtagere mv. ikke tilstrækkeligt til at øge beskæftigelsesomfanget for gruppen som helhed.

2. INTRODUKTION

Formålet med denne rapport er at undersøge effekten af to jobpræmieordninger, der var målrettet henholdsvis langtidsledige dagpengemodtagere m. fl. og langtidsledige kontanthjælpsmodtagere m.fl.² Ordningen har i en 2-årig periode fra 1. april 2017 til 31. marts 2019 givet langtidsledige et ekstra økonomisk incitament til at finde beskæftigelse.

Jobpræmieordningen har medført, at ledige, der opfylder nogle specifikke ledighedsanciennitetskrav, har kunne få en ekstrabetaling på 10% af deres lønindkomst op til et månedligt max beløb på 2.500 kr. i den pågældende periode.

Formålet med ordningen er således at tilskynde personer, der har været uden beskæftigelse i længere tid, til at finde beskæftigelse og til at fastholde denne beskæftigelse. Motivationen for at give et tilskud er således at øge målgruppens tilknytning til arbejdsmarkedet og gennem øget beskæftigelseserfaring at fastholde personen på arbejdsmarkedet og i beskæftigelse også efter, at jobpræmieordningen udløber.

Jobpræmieordningen har været populær i den forstand, at relativt mange personer har modtaget en jobpræmie i perioden. I gruppen af ledige kontanthjælpsmodtagere m. fl. er der godt 50.000 personer, der har modtaget jobpræmie. De har i gennemsnit modtaget ca. 13.500 kr., hvilket betyder, at der er udbetalt i omegnen af 675 mio. kr. til kontanthjælpsmodtagere m. fl. For dagpengemodtagere m.fl. er der ca. 6.150 personer, der har modtaget jobpræmie. De har i gennemsnit modtaget knap 25.000 kr. i perioden, hvilket giver en samlet udbetaling på ca. 154 mia. kr. Alt i alt har ordningen således medført jobpræmieudbetalinger for tæt på 830 mio. kr. over den 2-årige periode, hvor ordningen eksisterede. Disse tal er baseret på analysepopulationen og afviger en smule fra de faktisk udbetalte beløb.

Der har tidligere været to midlertidige jobpræmieordninger i Danmark. Den første var en jobpræmieordning for enlige forsørgere, der gjaldt i perioden 1. 1. 2011 til 31. 12. 2012, og den anden var en jobpræmieordning for langtidsledige kontanthjælpsmodtagere, der gjaldt fra 1. 6. 2012 til 31. 5. 2014. Begge ordninger er evalueret af Kolodziejczyk & Arendt (2017) og de finder, at der ikke er nogen statistisk signifikante effekter på hverken beskæftigelse eller lønindkomst for nogle af

² De to grupper af ledige beskrives mere detaljeret senere i rapporten.

ordningerne. Der er således ikke noget der tyder på, at de tidligere ordninger har bidraget til at forbedre beskæftigelsestilknytningen for de relevante målgrupper.

Effekterne fra de danske erfaringer med jobpræmieordninger står i modsætning til erfaringer fra andre lande. I en rapport til Beskæftigelsesministeriet finder Simonsen & Skipper (2016) således, at der, baseret på 28 udenlandske evalueringer af jobpræmielignende ordninger, er overvejende positive beskæftigelseseffekter.

De positive udenlandske erfaringer har således motiveret de to jobpræmieordninger, der evalueres i denne rapport. I forhold til de tidligere jobpræmieordninger adskiller de nuværende sig ved at have en bredere målgruppe og en større jobpræmie, der dermed øger det økonomiske incitament til at opnå beskæftigelse.

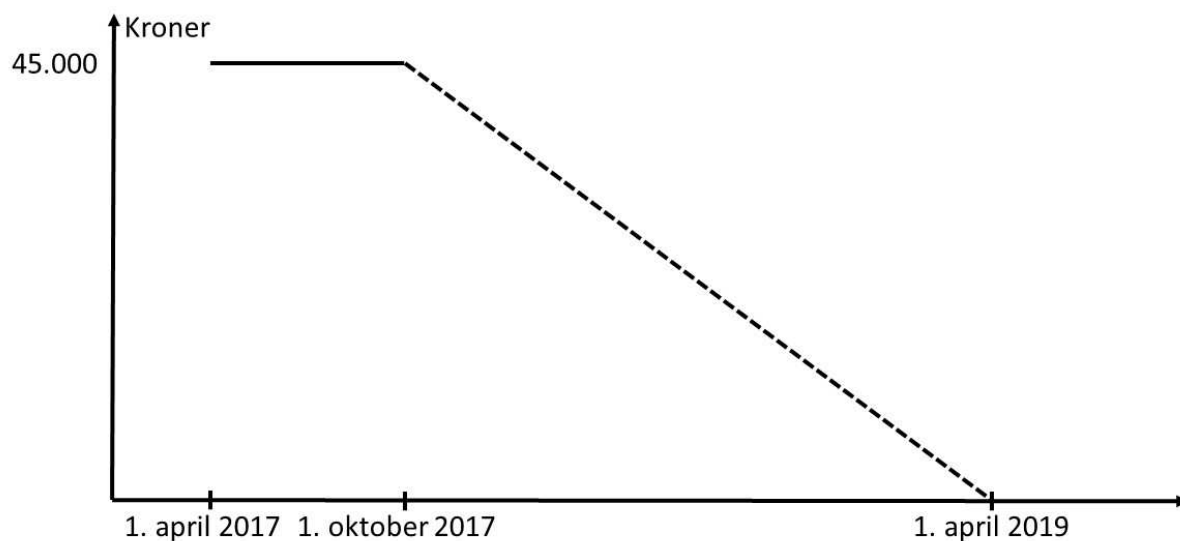
Rapporten er organiseret som følger. I 3. afsnit præsenteres de to jobpræmieordninger, der forløb i 2017 til 2019. Herefter diskuteres i 4. afsnit metodeovervejelser i forhold til at kvantificere om jobpræmieordningerne har påvirket de langtidslediges arbejdsmarkedstilknytning. I afsnit 5 præsenteres datagrundlaget for analysen og i afsnit 6-7 vises evalueringens hovedresultater for henholdsvis kontanthjælpsgruppen og dagpengegruppen.

3. JOBPRÆMIEORDNINGERNE

Der blev iværksat to jobpræmieordninger i april 2017. En for langtidsledige kontanthjælpsmodtagere m. fl. (**kontanthjælpsgruppen**) og en for langtidsledige dagpengemodtagere (**dagpengegruppen**). Begge ordninger var aktive i en 2-årig periode fra 1. april 2017 til og med 31. marts 2019, og der kunne udbetales en skattefri jobpræmie til langtidsledige, som fandt beskæftigelse. Jobpræmien udgjorde 10 pct. af indkomsten fra ordinær beskæftigelse og selvstændig virksomhed. Der kunne udbetales jobpræmie for op til 18 kalendermåneder i jobpræmieperioden. Der var et månedligt loft på 2.500 kroner for jobpræmieudbetalingerne. Dvs. en person kunne maksimalt opnå 45.000 kroner i jobpræmie over den toårige periode.

Da jobpræmieordningen gjaldt fra 1. 4. 2017 til 31. 3. 2019 var det maksimale beløb en jobpræmiemodtager kan modtage aftagende i tidspunktet, hvor personen fandt beskæftigelse. Det er illustreret i figur 2.1.

Figur 2.1: Størrelsen af den maksimale samlede jobpræmie, hvis personer opnår beskæftigelse fra et givet tidspunkt og perioden ud

De to målgrupper beskrives neden for og vil i det følgende blive refereret til som kontanthjælpsgruppen og dagpengegruppen, selvom de inkluderer andre ydelsestyper end kontanthjælp og dagpenge.

Målgruppen for kontanthjælpsgruppen er for det første defineret ved, at den i uge 48 i 2016 helt eller delvist

1. modtog uddannelseshjælp eller kontanthjælp, herunder modtog uddannelseshjælp eller kontanthjælp under forrevalidering efter lov om aktiv socialpolitik,
2. modtog ressourceforløbsydelse under ressourceforløb eller ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb eller modtog løn under jobafklaringsforløb, hvis arbejdsgiveren modtog refusion fra kommunen efter lov om aktiv socialpolitik,
3. modtog revalideringsydelse efter lov om aktiv socialpolitik,
4. modtog ledighedsydelse efter lov om aktiv socialpolitik,
5. modtog sygedagpenge fra kommunen efter lov om sygedagpenge eller modtog løn under sygefravær, hvis arbejdsgiveren modtog sygedagpengerefusion fra kommunen, eller
6. var ansat med løntilskud efter kapitel 12 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats i forlængelse af modtagelse af en af de i nr. 1-5 nævnte ydelser.

Endvidere skulle et **anciennitetskrav** være opfyldt om, at de i mindst 47 uger ud af 52 uger i perioden fra og med uge 50 i 2015 til og med uge 48 i 2016 helt eller delvis har modtaget en eller flere af følgende ydelser m.v.:

1. Integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp, herunder uddannelses- eller kontanthjælp under forrevalidering efter lov om aktiv socialpolitik,
2. ressourceforløbsydelse under ressourceforløb, ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb eller løn under jobafklaringsforløb, hvis arbejdsgiveren modtog refusion fra kommunen efter lov om aktiv socialpolitik,

3. revalideringsydelse efter lov om aktiv socialpolitik,
4. ledighedsydelse efter lov om aktiv socialpolitik,
5. sygedagpenge fra kommunen efter lov om sygedagpenge eller løn under sygefravær, hvis arbejdsgiveren modtog sygedagpengerefusion fra kommunen,
6. arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge eller midlertidig arbejdsmarkedsydelse efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.,
7. kontantydelse efter lov om kontantydelse eller
8. løn til personer, der umiddelbart efter at have modtaget en eller flere ydelser efter §§ 2 eller 3 er blevet ansat med løntilskud efter kapitel 12 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Målgruppen for dagpengegruppen var for det første defineret ved, at den i uge 48 i 2016 helt eller delvist

1. modtog arbejdsløshedsdagpenge eller feriedagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.,
2. modtog midlertidig arbejdsmarkedsydelse efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.,
3. modtog kontantydelse efter lov om kontantydelse eller
4. var ansat med løntilskud efter kapitel 12 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats i forlængelse af modtagelse af en af de i nr. 1-3 nævnte ydelser.

Endvidere skulle et **anciennitetskrav** være opfyldt om at de i mindst 71 uger ud af 78 uger i perioden fra og med uge 24 i 2015 til og med uge 48 i 2016 helt eller delvis har modtaget en eller flere af følgende ydelser m.v.:

1. Arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge eller midlertidig arbejdsmarkedsydelse efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.,
2. kontantydelse efter lov om kontantydelse,
3. sygedagpenge fra kommunen efter lov om sygedagpenge eller løn under sygefravær, hvis arbejdsgiveren modtog sygedagpengerefusion fra kommunen, eller
4. løn til personer, der umiddelbart efter at have modtaget ydelser efter § 3 er blevet ansat med løntilskud efter kapitel 12 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Anciennitetsberegningen, som var lagt til grund for vurderingen af, om anciennitetskravet om at indgå i en af målgrupperne var opfyldt, blev foretaget af STAR i juni 2017.

3.1 BRUG AF JOBPRÆMIEORDNINGERNE

I tabel 3.1 fremgår hvor mange i de to grupper, der henholdsvis opfyldte kravene til at modtage jobpræmie, hvis de opnåede beskæftigelse, og hvor mange der rent faktisk modtog en jobpræmiebetaling i løbet af den relevante periode. Endvidere angives den gennemsnitlige jobpræmiebetaling for de personer, der på et tidspunkt har modtaget jobpræmie.

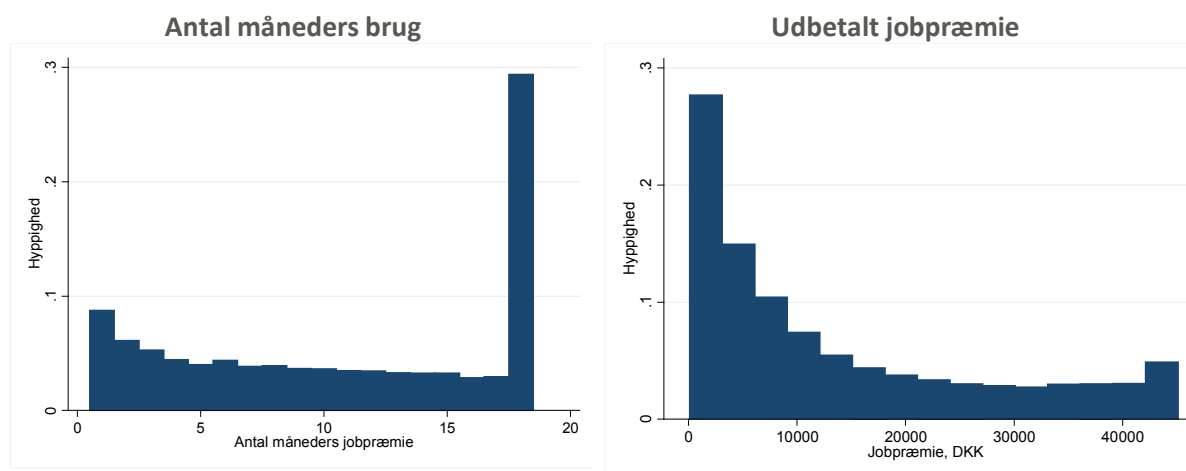
Tabel 3.1: Brug af Jobpræmieordningerne

	Kontanthjælpsgruppen	Dagpengegruppen
Antal der opfyldte krav til jobpræmie	147.532	7907
Antal jobpræmiemodtagere	50.899	6136
Gennemsnitlig jobpræmiebeløb (kr.)	13.579	24.981

Det fremgår af tabel 3.1, at jobpræmieordningerne har været anvendt af relativt mange personer. I gruppen af ledige kontanthjælpsmodtagere m. fl. er der godt 50.000 personer, der har modtaget jobpræmie. Det svarer til knap 35% af de berettigede. Modtagerne har i gennemsnit fået ca. 13.500 kr., hvilket betyder, at der er udbetalt i omegnen af 675 mio. kr. til kontanthjælpsgruppen. For dagpengegruppen er der ca. 6.150 personer, der har modtaget jobpræmie. Det svarer til knap 78% og de har i gennemsnit modtaget knap 25.000 kr. i perioden, hvilket giver en samlet udbetaling på ca. 154 mio. kr. Alt i alt har ordningen således medført jobpræmieudbetalinger for tæt på 830 mio. kr. over den 2-årige periode, hvor ordningen eksisterede.

Der er således en langt større andel af personer i dagpengegruppen, end i kontanthjælpsgruppen, der har modtaget en jobpræmie, og de har gennemsnitligt modtaget en væsentlig højere samlet jobpræmie.

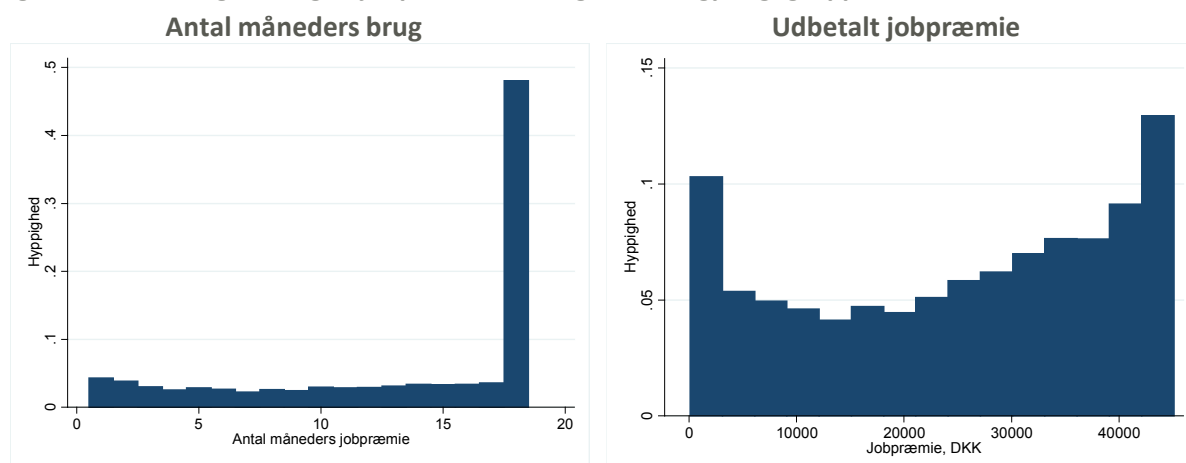
Dette billede bekræftes af figur 3.1 og 3.2, der viser fordelingen af forbruget af de to ordninger.

Figur 3.1: Fordeling af brug af jobpræmieordningen for kontanthjælpsgruppen

Anm: Figureerne viser antal måneders brug opgjort i måneder og udbetalt jobpræmie for personer, der har modtaget jobpræmie.

For kontanthjælpsgruppen ses, at ca. 30% af dem, der modtog jobpræmiebetalinger, modtog jobpræmien i de maksimale antal uger.

Figur 3.2: Fordeling af brug af jobpræmieordningen for dagpengegruppen

Anm: Figurene viser antal måneders brug opgjort i måneder og udbetalt jobpræmie for personer, der har modtaget jobpræmie.

For dagpengegruppen ses, at næsten 50% af dem, der modtog jobpræmiebetalinger, modtog jobpræmien i de maksimale antal uger, og at ca. 12%, af dem der modtog jobpræmiebetalinger, modtog det fulde beløb på 45.000 kroner i løbet af de 2 år ordningen eksisterede.

I tabel A.1 og A.2 i Appendiks A er der lavet en analyse af hvilke karakteristika, der kendetegner de personer, der har modtaget jobpræmieordningen blandt målgruppen. For kontanthjælpsmodtagere er der en statistisk signifikant positiv sammenhæng mellem at modtage jobpræmien og karakteristika som at være gift, højere uddannelsesniveau, højere tidligere beskæftigelsesgrad og at være arbejdsmarkedsparat kontanthjælpsmodtager. Der er ikke overraskende, at disse faktorer samvarierer med sandsynligheden for at finde beskæftigelse og dermed kvalificere sig til jobpræmien. For dagpengemodtagere er der også en positiv sammenhæng mellem at modtage jobpræmie og uddannelsesniveau og tidligere beskæftigelsesgrad.

4. METODE

Formålet med denne evaluering er at give et kvantitativt bud på, hvorvidt jobpræmieordningerne har øget de lediges arbejdsmarkedstilknøytning. Da kriteriet for at modtage ordningen er et ledighedsanciennitetskrav, er det oplagt at tage udgangspunkt i om en ledig enten opfylder eller ikke opfylder dette krav og sammenligne beskæftigelsessituationen for de to grupper, som henholdsvis lige præcis opfylder og ikke opfylder anciennitetskravet. Dette vil således typisk foregå i et såkaldt regression discontinuity design. Det er endvidere denne metode, som Kolodziejczyk & Arendt (2017) har anvendt til at evaluere de tidligere danske jobpræmieordninger.

Som det fremgår af afsnit 5.1 (og uddybet yderligere i Appendiks B) er der en række dataudfordringer, der bevirker, at denne metode ikke er velegnet som evalueringsstrategi. Det gælder således, at der er store forskelle på de to grupper, som befinder sig på hver sin side af anciennitetskravet.

Det er valgt at tage udgangspunkt i den oprindelige ide med at fokusere på ledige, der har en ledighedsanciennitet tæt på de respektive grænser for at være berettiget til at modtage jobpræmie, men at foretage evalueringen på baggrund af et propensity score matching design.

For at implementere propensity score matching designet defineres forskellige målgrupper.

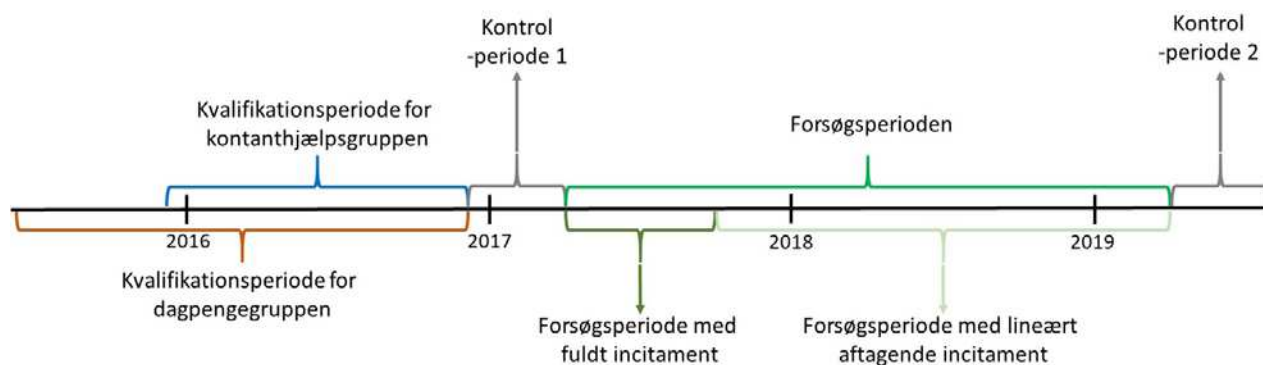
- '**Kontanthjælpsgruppen**': De som skal opfylde kvalifikationskravet på mindst 47 ugers ydelse inden for de seneste 52 uger; fra uge 50 2015 til uge 48 2016.
- '**Dagpengegruppen**': De som skal opfylde kvalifikationskravet på mindst 71 ugers ydelse inden for de seneste 78 uger; fra uge 24 2015 til uge 48 2016.

For hver målgruppe defineres herefter en delmængde af målgruppen af personer, som er tæt ikke at opfylde kvalifikationskriteriet, nemlig de der har 47-49 og 71-75 ugers ydelse (for henholdsvis kontanthjælpsgruppen og dagpengegruppen) – **de snævre målgrupper**. Tilsvarende defineres to **snævre kontrolgrupper** af personer, som er tæt på at opfylde kvalifikationskriteriet, med henholdsvis 44-46 og 66-70 ugers ydelse i uge 48 2016.

Den snævre målgruppe er dannet på baggrund af en anciennitetsberegning foretaget i juni 2017, og nogle af disse har i vores genbereggede anciennitetsmål en anciennitet som ligger uden for henholdsvis intervallerne 47-49 uger og 77-75 uger. Tilsvarende findes der personer med 47-49 ugers anciennitet i vores genberegning, som ikke var i målgrupperne i juni 2017.

For at illustrere de mulige designs og løsninger, som er i spil, tages udgangspunkt i figur 4.1 herunder, som viser henholdsvis timingen af forskellige aspekter af jobpræmieordningen og størrelsen af det økonomiske incitament.

Figur 4.1: Timing af jobpræmieordningens elementer

Figur 4.1 viser længst til venstre de to forskellige **kvalifikationsperioder** for "kontanthjælpsgruppen" og "dagpengegruppen". **Kontrolperiode 1** afspejler en periode, hvor de kvalificerede kan afgå til beskæftigelse *uden at vide, at de er berettigede til jobpræmie* fra 1. april 2017. Det vil sige, at i denne periode er der ikke nogen grund til at deltager- og sammenligningsgruppen skulle opføre sig forskelligt med hensyn til afgang til beskæftigelse.

Herefter kommer **forsøgsperioden**, som inddeles i to **delperioder**; en periode med fuldt incitament og en periode, fra 1. oktober 2017, hvor det økonomiske incitament til at finde beskæftigelse (den maksimalt opnåelige jobpræmie) falder lineært, se figur 2.2.

I **kontrolperiode 2** er der igen ikke noget ekstra incitament til at påtage sig beskæftigelse for de snævre målgrupper. Der kan dog stadig være en effekt på andelen som har opnået beskæftigelse, vi vil blot ikke forvente at se nogen effekt på afgang til beskæftigelse, da der som nævnt ikke er nogen forskel på incitamentet til at påtage sig beskæftigelse i de to grupper.

4.1 EFFEKTMÅL

Der analyseres effekter på to mål for beskæftigelsesgraden. Beskæftigelsesgraden stammer fra DREAM registret og er en beregning af det månedlige beskæftigelsesomfang opgjort i timer i forhold til en måneds fuldtidsarbejde. Beskæftigelse tælles som måneder, hvor personen enten er i ordinær beskæftigelse eller er i et fleksjob.

De valgte udfaldsmål er defineret som følger:

1. Akkumuleret beskæftigelse i jobpræmieperioden er gennemsnittet af de 24 månedlige beskæftigelsesgrader i perioden fra og med april 2017 til og med marts 2019.
2. Akkumuleret beskæftigelse efter jobpræmieperioden er gennemsnittet af de 10 månedlige beskæftigelsesgrader i perioden fra og med april 2019 til og med januar 2020.

4.2 PROPENSITY SCORE MATCHING

PSM-metoden er en statistisk metode, som identificerer en sammenligningsgruppe af personer, som på basis af alle relevante karakteristika, der kan findes i de administrative registre, tilnærmelsesvist har samme beregnede sandsynlighed for at være berettiget til jobpræmie-ordningen som deltagerne, men som ikke var det. Herved sikres også, at deltagergruppen og sammenligningsgruppen tilnærmelsesvist balancerer på de anvendte observerbare karakteristika. Ved at sammenligne de valgte udfaldsmål blandt deltagerne i jobpræmieordningen med den konstruerede sammenligningsgruppe opnås et mål for effekten af at være omfattet af jobpræmieordningen.

Metoden har visse fordele, men også en række udfordringer. Fordelene er, at metoden er relativt enkel at anvende, og at den intuitivt giver mening; der dannes en matchet sammenligningsgruppe, som på alle observerbare karakteristika minder om deltagergruppen.

Dens ulemper består i, at validiteten af effektanalysen er afhængig af, at data om alle de forhold, som påvirker selektionsprocessen og den afhængige variabel, kan inkluderes i den statistiske analyse.³ Kun herved kan der dannes en tilstrækkeligt god sammenligningsgruppe. Oftest vil kun

³ Dette kaldes i litteraturen blandt andet 'selection on observables', 'the conditional independence assumption' eller 'unconfoundedness'.

nogle af de faktorer, som er medvirkende til, at nogle personer deltager i indsatsen og andre ikke gør, være observerbare. For flere detaljer om den anvendte metode henvises til Appendiks C.

5. DATA

Til analysen anvendes data om målgrupperne leveret fra STAR, DREAM data, samt data fra Danmarks Statistisk forskerserviceordning vedrørende højst fuldført uddannelse, forudgående indkomst og uddannelse.

Analysen skal som nævnt foretages separat for to forskellige grupper, herefter kaldet **kontanthjælpsgruppen** og **dagpengegruppen**. Hver af disse to grupper er af STAR inddelt i en **målgruppe**, som via deres ydelseshistorik er omfattet af jobpræmieordningen, og en **residualgruppe**, som ikke er omfattet.

Til indeværende analyse anvendes data om målgrupperne leveret fra STAR, DREAM data, samt data fra Danmarks Statistisk forskerserviceordning vedrørende højst fuldført uddannelse forudgående indkomst og uddannelse.

Data for målgrupperne indeholder de personer, som ifølge STAR var omfattet af jobpræmieordningen. Data omfatter personernes pseudonymiserede identifikationskode hos Danmarks Statistik, information om, hvilken af målgrupperne de tilhørte, samt den i juni 2017 beregnede anciennitet.

Målgrupperne havde, som nævnt oven for, en anciennitet på mindst 47 ud af de seneste 52 uger for kontanthjælpsgruppen og på mindst 71 ud af de seneste 78 uger for dagpengegruppen. For begge grupper gjaldt, at de skulle opfylde ydelseskravet i uge 48, 2016.

Residualgrupperne udgøres derfor af personer, som enten ikke opfyldte ydelseskravet eller anciennitetskravet. Til brug for analyserne dannes to sammenligningsgrupper, som opfyldte ydelseskravet, men hvis anciennitet var for lav til at være omfattet af jobpræmieordningen.

Der er derfor foretaget en vurdering af om ydelseskravet er opfyldt, samt en genberegning af ancienniteten for alle personer i DREAM. Denne genberegning viste, at nogle personer i residualgrupperne faktisk opfyldte både ydelses- og anciennitetskravet og således burde have været omfattet af jobpræmieordningen (men altså ikke var det). Samtidig viste den, at nogle personer i målgrupperne ikke opfyldte et (eller begge) krav og således ikke burde have været omfattet af jobpræmieordningen (men altså var det).

Således var der for målgrupperne medtaget personer, som i uge 48 2016 helt eller delvist var overgået til andre ydelser, på trods af at disse ikke var omfattet på grund af ydelseskravet. Ydermere var algoritmen bag den oprindelige anciennitetsberegning fra 2017 ikke blevet gemt, og hverken vi eller STAR har været i stand til at genskabe den oprindelige anciennitetsberegning eller opgørelsesmetoden for vurdering af ydelseskravet. Diskrepansen skyldes efter al sandsynlighed, at de anvendte oplysninger om ydelser og indkomst opdateres (og overskrives) hver måned. Der vil derfor være borgere, som på baggrund af de oprindeligt anvendte oplysninger om indkomst og

ydelse var en del af målgruppen, men som ikke er det med de opdaterede oplysninger. I Appendiks D er beskrevet, hvordan anciennitets-genberegningen er foretaget.

5.1 AFGRÆNSNING AF GRUPPERNE

Målgruppen omfatter herefter, for kontanthjælpsgruppen og dagpengegruppen, den delmængde af personer i den oprindelige målgruppe, som, på baggrund af DREAM data opfylder både ydelseskravet i uge 48 2016 og anciennitetskravet. Endvidere afgrænses målgruppen i de første analyser til de personer, som har en anciennitet på henholdsvis 47-49 uger og 71-75 uger i kontanthjælpsgruppen og dagpengegruppen. Denne gruppe kaldes herefter **den snævre målgruppe**.

Sammenligningsgruppen omfatter herefter, for kontanthjælpsgruppen og dagpengegruppen, de personer i DREAM, som opfyldte ydelseskravet i uge 48 2016, men som ikke opfyldte anciennitetskravet. Endvidere afgrænses sammenligningsgruppen i de første analyser til de personer, som har en anciennitet på henholdsvis 44-46 uger og 66-70 uger i kontanthjælpsgruppen og dagpengegruppen. Denne gruppe kaldes herefter **den snævre sammenligningsgruppe**.

De resulterende snævre målgrupper og sammenligningsgrupper for kontanthjælpsgruppen og dagpengegruppen har herefter et antal observationer opdelt på ugentlig anciennitet som vist i tabel 1.

Tabellen viser for det første, at der, selv for disse snævert udvalgte grupper, er et tilstrækkeligt stort antal personer til at kunne foretage plausible statistiske analyser. For det andet viser tabellen, at der er nogle få i de snævre målgrupper, som egentlig ikke opfyldte ydelseskravet, og derfor ikke burde have været omfattet af jobpræmieordningen. For kontanthjælpsgruppen drejer det sig om 169 personer og for dagpengegruppen 70 personer. For det tredje ses, at der er relativt mange i de snævre sammenligningsgrupper, som faktisk opfyldt anciennitetskravet og derfor egentlig burde have været omfattet af jobpræmieordningen. For kontanthjælpsgruppen drejer det sig om 1742 personer og for dagpengegruppen er det 999 personer.

Endelig viser tabellen, at hvis vi opgør antallet af personer i kontanthjælpsgruppen, som har 44-46 ugers anciennitet og 47-49 ugers anciennitet, så finder vi meget overraskende, at det drejer sig om henholdsvis 6845 og 9779 personer. Der er altså flere personer med 47-49 ugers anciennitet end med 44-46 uger. Grunden til at dette er overraskende – og foruroligende for analyserne – er følgende: Hvis de alle var blevet kontanthjælpsmodtagere på samme tidspunkt ville en almindelig afgang tilsige, at der var færre tilbage på ydelsen efter 49 uger end efter 44 uger, men her ser vi det omvendte. Hvis vi regner baglæns fra uge 48, 2016, indser vi, at den snævre målgruppe har påbegyndt deres kontanthjælpsforløb lige omkring uge 1 2016, mens den snævre sammenligningsgruppe har påbegyndt deres kontanthjælpsforløb senere i januar. Dette kunne indikere, at der er en større tilgang til kontanthjælp omkring uge 1 end senere i januar. Det er i sig selv ikke noget problem, men hvis det indebærer at grupperne, som vi vil se, har forskellig sammensætning, så udgør det et problem for analyserne.

Tabel 5.1: De snævre mål- og sammenligningsgrupper

Kontanthjælpsgruppen		
Anciennitet, uger	Den snævre sammenligningsgruppe	Den snævre målgruppe
44	2995	41
45	1804	28
46	1877	100
47	590	1739
48	673	3035
49	479	3263
Opfyldte anciennitetskravet for gruppen	6676	8037
I alt	8418	8206
Dagpengegruppen		
Anciennitet, uger	Den snævre sammenligningsgruppe	Den snævre målgruppe
66	784	5
67	697	3
68	621	8
69	634	19
70	646	35
71	315	428
72	238	678
73	183	984
74	147	1067
75	116	1111
Opfyldte anciennitetskravet for gruppen	3382	4268
I alt	4381	4338

Note: De sorte tal angiver de personer, som opfyldte begge krav til at være i den snævre mål- eller sammenligningsgruppe, mens de røde tal angiver personer, som opfyldte ydelseskravet, men havde en anciennitet til at være i den 'modsatte' gruppe.

For dagpengegruppen ses et tilsvarende problem: Her er der i grupperne med 66-70 ugers anciennitet og 71-75 ugers anciennitet henholdsvis 3452 og 5267 personer. Hvis vi foretager den samme baglæns beregning finder vi, at den snævre målgruppe har påbegyndt deres ledighedsforløb juni 2015, mens den snævre sammenligningsgruppe har påbegyndt deres forløb i juli eller primo august 2015. Igen kan dette være et problem, hvis det også indebærer forskellig sammensætning af grupperne. I Appendiks D er denne problemstilling uddybet yderligere.

5.2 BESKRIVELSE AF DE SNÆVRE MÅL- OG KONTROLGRUPPER

I tabel 5.2 vises beskrivende statistik for den snævre mål- og sammenligningsgruppe for kontanthjælpsgruppen, svarende til de 8418+8206 personer i øverste panel af tabel 5.1. Vi inkluderer 'non-compliers', altså de personer, som formelt ikke opfyldte kravet om at indgå i deres respektive gruppe (personerne bag de røde tal i tabellen), idet disse personer vil indgå i de statistiske analyser.

Der er ikke store forskelle på de to grupper, når det kommer til køn, alder, etnicitet, civilstand eller foregående branchetilknøytning. Til gengæld har sammenligningsgruppen en smule mere uddannelse

end målgruppen. Når det kommer til historikken er der imidlertid endog meget store forskelle mellem de to grupper; således har målgruppen et væsentligt lavere beskæftigelsesomfang end sammenligningsgruppen, især de seneste år inden uge 48, 2016. Hvis de ydelser, som indgår i anciennitetsberegningen, akkumuleres 3 og 6 år tilbage (i stedet for som 1 år i anciennitetsberegningen), så ses det også, at målgruppen har tilbragt væsentligt længere tid på disse ydelser end sammenligningsgruppen. Med hensyn til indkomst, så har målgruppen haft en lavere lønindkomst i 2015 end sammenligningsgruppen, mens der i perioden 2010-14 ikke var nogen forskel. Også med hensyn til, hvilken ydelse grupperne befandt sig på i uge 48, 2016, er der stor forskel. I målgruppen er aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere overrepræsenteret (16 procentpoints flere end i sammenligningsgruppen), mens sygedagpengemodtagere er overrepræsenteret i sammenligningsgruppen (17 procentpoints flere end i målgruppen). Der er således signifikant flere sygedagpengemodtagere og signifikant færre aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere i sammenligningsgruppen end i målgruppen.

Tabel 5.2: Beskrivende statistik for kontanthjælpsgruppen, opdelt på den snævre mål- og sammenligningsgruppe

	Den snævre sammenligningsgruppe	Den snævre målgruppe
Mand	48,3	46,3
Alder, år	39,8	40,4
Vestlig indvandrer/efterkommer	3,3	3,6
Ikke vestlig indvandrer/efterkommer	22,2	20,8
Gift	33,8	29,4
Ingen uddannelse efter folkeskolen	43,8	49,0
Gymnasiel	7,4	6,6
Faglært (ref)	30,0	29,7
Kort videregående uddannelse	3,2	3,1
Mellemlang videregående uddannelse	10,8	7,8
Lang videregående uddannelse	4,8	3,8
Beskæftigelsesgrad seneste år	23,8	10,0
Beskæftigelsesgrad 1-2 år siden	35,2	23,0
Beskæftigelsesgrad 2-3 år siden	36,5	29,2
Beskæftigelsesgrad 3-4 år siden	36,8	30,5
Beskæftigelsesgrad 4-5 år siden	37,7	32,1
Beskæftigelsesgrad 5-6 år siden	38,9	33,9
Anciennitet seneste 3 år, uger	86,9	108,5
Anciennitet seneste 6 år, uger	135,4	178,5
Branche landbrug, skovbrug, fiskeri	0,8	1,1
Branche industri, råstof, forsyning	7,9	6,5
Branche bygge-anlæg	4,8	4,4
Branche handel og transport	19,4	21,7
Branche information og kommunikation	1,4	1,3
Branche finans og forsikring	0,9	0,5
Branche ejendoms	0,9	1,1
Branche Erhvervsservice	11,2	12,8
Branche offentlig	26,4	26,0
Branche kultur	2,8	3,2
Branche anden	3,1	3,7
Branche mangler (ingen beskæftigelse)	20,5	17,8
Lønindkomst 2015, DKK	191.800	155.839
Gennemsnitlig lønindkomst 2010-2014, DKK	201.380	204.915
Arbejdsmarkedsparat kontanthjælpslignende ydelse	25,0	23,1
Aktivitetsparat kontanthjælpslignende ydelse	32,9	48,9
Ressourceforløb	1,2	2,5
Jobafklaring	9,7	11,4
Sygedagpenge	31,3	14,2

I tabel 5.3 vises den tilsvarende beskrivende statistik for den snævre målgruppe og sammenligningsgruppe i dagpengegruppen. Der er igen ingen store forskelle, når det kommer til køn, alder, etnicitet, civilstand, uddannelse, foregående branchetilknøytning eller a-kasse medlemskab.

Tabel 5.3: Beskrivende statistik for dagpengegruppen, opdelt på den snævre mål- og sammenligningsgruppe

	Den snævre sammenligningsgruppe	Den snævre målgruppe
Mand	41,6	41,8
Alder, år	43,6	44,7
Vestlig indvandrer/efterkommer	9,7	8,0
Ikke vestlig indvandrer/efterkommer	13,8	17,2
Gift	40,2	42,7
Ingen uddannelse efter folkeskolen	20,5	22,7
Gymnasiel	5,9	5,7
Faglært (ref)	38,1	34,6
Kort videregående uddannelse	5,4	7,1
Mellemlang videregående uddannelse	14,7	14,1
Lang videregående uddannelse	15,4	15,9
Beskæftigelsesgrad seneste år	13,8	6,9
Beskæftigelsesgrad 1-2 år siden	37,0	25,6
Beskæftigelsesgrad 2-3 år siden	61,5	66,7
Beskæftigelsesgrad 3-4 år siden	59,3	63,2
Beskæftigelsesgrad 4-5 år siden	55,6	58,4
Beskæftigelsesgrad 5-6 år siden	53,8	56,9
Anciennitet seneste 3 år, uger	89,2	96,1
Anciennitet seneste 6 år, uger	118,5	124,2
Branche landbrug, skovbrug, fiskeri	1,1	0,7
Branche industri, råstof, forsyning	8,4	10,3
Branche bygge-anlæg	2,7	2,2
Branche handel og transport	23,0	21,9
Branche information og kommunikation	3,2	3,6
Branche finans og forsikring	1,6	2,9
Branche ejendoms	1,1	1,5
Branche Erhvervsservice	17,3	17,0
Branche offentlig	31,5	29,3
Branche kultur	3,7	4,5
Branche anden	3,3	3,8
Branche mangler (ingen beskæftigelse)	3,1	2,3
Lønindkomst 2015, DKK	219.418	191.977
Gennemsnitlig lønindkomst 2010-2014, DKK	326.472	416.926
Journalistik, Kommunikation, Sprog	1,8	2,1
Socialpæd. Landsdæk.	1,6	1,2
3F	18,5	16,7
FOA	8,9	7,4
Danmarks Læreres Fælles	1,3	1,3
Det Faglige Hus	5,6	5,1
Metalarbejdernes	2,3	1,8
Nærings- og Nydelsesmiddelarbejdernes	0,8	1,0
El-fagets	0,2	0,2
Byggefagenes a-kasse	0,6	0,2
HK/Danmarks	10,8	12,3
Min A-kasse	3,4	4,0
Ledernes	2,5	2,7

Teknikernes	1,7	2,0
Kristelig	11,8	11,1
Danske Sundhedsorg.	1,0	0,5
Børne- og U.pæd. Landsd.	3,4	2,8
Frie funktionærer	1,5	1,7
Akademikernes	6,4	6,8
Magistrenes	3,8	3,6
Funktionærer og Tjenestemænds Fælles	4,7	5,9
Selvstændige Erhvervsdrivende	5,0	6,3
CA	2,4	3,2

Til gengæld ses igen store forskelle i arbejdsmarkedshistorikken. Således har målgruppen et markant lavere beskæftigelsesomfang end sammenligningsgruppen de seneste to år, men til gengæld mere beskæftigelse 3-6 år forud for uge 48, 2016. Optæller vi anciennitetsopgørelsen over 3 og 6 år på samme måde som det blev gjort over 78 uger i selve anciennitetsberegningen, så har målgruppen lidt mere anciennitet i begge opgørelser end sammenligningsgruppen, forskellen er dog ikke nær så markant som for kontanthjælpsgruppen. Med hensyn til indkomst, så har målgruppen naturligt nok lidt lavere lønindkomst end sammenligningsgruppen i 2015 på grund af deres højere anciennitet, men for perioden 2010-14 ligger deres gennemsnitlige lønindkomst ca. 90.000 kr. højere pr år end sammenligningsgruppens. Det er interessant, at der er så store forskelle på de to grupper. Det er formentlig, som allerede nævnt, bestemt af samme sæsonmæssige forskelle, som giver anledning til det store udsving i antallet med anciennitet over og under 71 uger.

6. RESULTATER, KONTANTHJÆLPSGRUPPEN

I tabel 6.1 vises de to afhængige variable, nemlig beskæftigelsesgraden i de 24 måneder, hvor det var muligt at få en jobpræmie (april 2017-marts 2019) og beskæftigelsesgraden i de 10 efterfølgende måneder (april 2019-januar 2020). Det rapporteres også, hvor stor en del af målgruppen, som har fået en jobpræmie, og størrelsen af den gennemsnitlige jobpræmie for de, som har modtaget den. Det ses, at der er store forskelle i beskæftigelsesgraden til målgruppens ugunst. Målgruppen har således en beskæftigelsesgrad, som er 5,5%-points lavere end sammenligningsgruppens (se også figur B2 i appendiks B). Det virker umiddelbart som et meget stort fald, som formentlig kan henføres til sammensætningseffekterne som diskuteret i afsnit 5 og Appendiks B. Tabellen angiver også andelen, som har opnået beskæftigelse (0/1) i jobpræmieperioden. Denne svarer nogenlunde til andelen, som har modtaget en jobpræmie.

Tabellen viser også omfanget af modtagelse af jobpræmie. Omkring halvdelen af personerne i den snævre målgruppe i kontanthjælpsgruppen har modtaget en jobpræmie, og disse har i gennemsnit modtaget DKK 16.731, svarende til en fuld jobpræmie i knap 7 måneder.

Ser vi i stedet på alle personer i målgruppen, det vil sige alle med en anciennitet på 47 uger eller mere, så er der 147.532 personer i den fulde målgruppe. Af disse har noget færre, nemlig godt og vel en tredjedel, modtaget jobpræmie, og de som har modtaget en jobpræmie har i gennemsnit modtaget DKK 13.579, svarende til ca. 5,5 måneders fuld jobpræmie.

Tabel 6.1: Afhængige variable for kontanthjælpsgruppen, procent.

	Den snævre sammenligningsgruppe	Den snævre målgruppe
Beskæftigelsesgrad april 2017-marts 2019	23,3	17,8
Andel der opnår beskæftigelse april 2017-marts 2019	59,8	51,8
Beskæftigelsesgrad april 2019-januar 2020	26,9	21,7
Har modtaget jobpræmie, procent	-	50,1
Beløb, jobpræmie, hvis modtaget, DKK	-	16.731
	Hele sammenligningsgruppen (N=16.488)	Hele målgruppen (N=147.532)
Beskæftigelsesgrad april 2017-marts 2019	24,9	10,0
Andel der opnår beskæftigelse april 2017-marts 2019	60,3	35,7
Beskæftigelsesgrad april 2019-januar 2020	28,5	13,5
Har modtaget jobpræmie, procent		34,5
Beløb, jobpræmie, hvis modtaget, DKK		13.579

Problemet med at anvende et RD design opstår, fordi den beregnede anciennitet – the running variable – indebærer diskontinuiteter i antal borgere og borgernes øvrige karakteristika lige omkring tærskelværdien, som vist i tabel 5.2 og 5.3. Derfor har vi, som nævnt, valgt i stedet at anvende en propensity score matching strategi, hvor vi matcher på alle variable i tabel 5.2. Bemærk, at den genberegnete anciennitet som allerede nævnt ikke indgår i matchingen, da den netop adskiller mål- og sammenligningsgruppen. Til gengæld matches på både detaljeret beskæftigelseshistorik og ancienniteten beregnet 3 og 6 år tilbage i tid. Vi inkluderer alle personer i tabel 5.1 i matchingen. Som tidligere nævnt er matching bias lille, og plot af propensity scores for umatched og matched grupper er vist i figur C1 i appendiks C. Hovedresultaterne fra propensity score matching analysen på den snævre mål- og sammenligningsgruppe er vist i tabel 6.2.

Tabel 6.2: Effekter af jobpræmieordningen estimeret ved propensity score matching på kontanthjælpsgruppen med 44-49 ugers genberegnet anciennitet

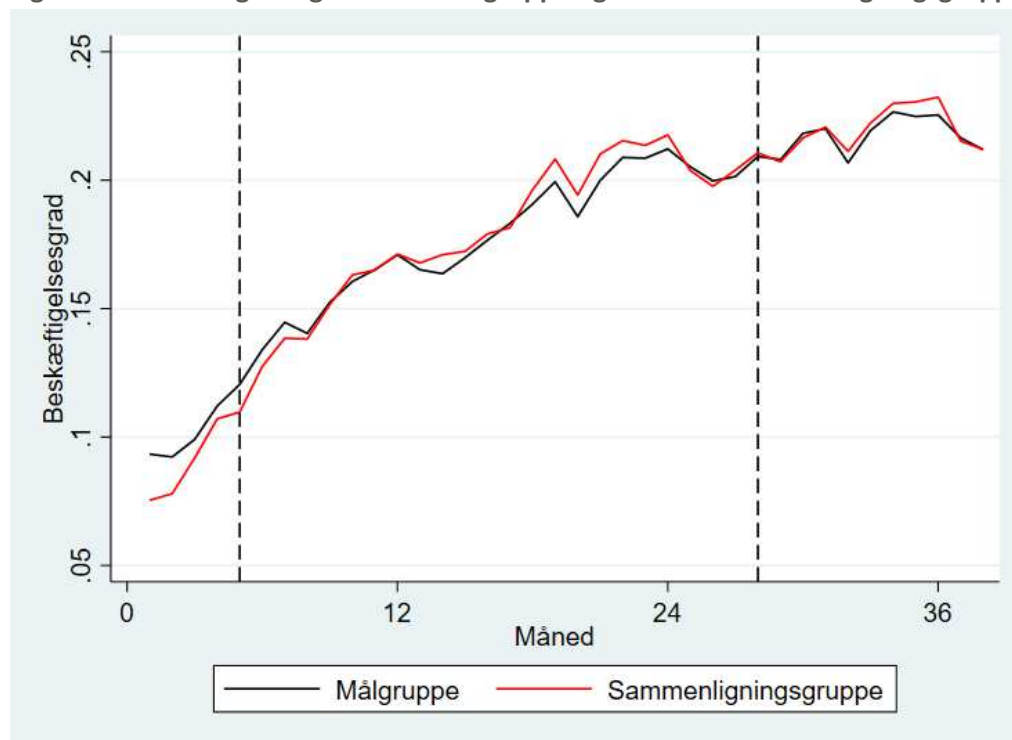
	Koefficient	Standardfejl
Effekt i indsatsperioden	-0,02	0,61
Effekt april 2019-januar 2020	-0,36	0,75

Note: Koefficienter angivet med **fed** er statistisk signifikante på 5% niveau.

Der findes ingen overordnede effekter af at være omfattet af jobpræmieordningen hos kontanthjælpsgruppen. Fortolkningen af koefficienterne er, at effekten i indsatsperioden reducerer beskæftigelsesgraden med 0,02 procentpoints. Bemærk at de insignifikante effekter ikke skyldes manglende statistisk styrke, idet standardfejlene på de estimerede effekter også er ganske små.

Figur 6.1 viser udviklingen i beskæftigelsesgrader for henholdsvis målgruppen og den matchede kontrolgruppe.

Figur 6.1: Beskæftigelsesgrader for målgruppe og matchede sammenligningsgruppe

Det fremgår af figur 6.1, at de to grupper har meget parallelle forløb for beskæftigelsesgraderne. Endvidere ses, at beskæftigelsesomfanget i begge grupper er relativt beskedent i de 3 år hvor målgrupperne følges. De når således ikke meget over en månedlig gennemsnitlig beskæftigelsesgrad på 20 procent.

I tabel 6.3 vises resultaterne fra matching estimationen, hvor populationen gradvist indskrænkes og udvides omkring tærskelværdien. Vi har også forsøgt at estimere effekten for den fulde population af målgruppen, inkluderende alle de med 52 ugers anciennitet eller mere, men her kan vi ikke opnå tilstrækkeligt god match-kvalitet, hvorfor disse resultater ikke er rapporteret.

Tabel 6.3: Effekter af jobpræmieordningen estimeret ved PSM for forskellige populationer af borgere

	Effekt i indsatsperioden		Effekt april 2019-januar 2020	
	Koefficient	Standardfejl	Koefficient	Standardfejl
46-47 ugers anciennitet	-1,69	1,13	-2,60	1,38
45-48 ugers anciennitet	-0,57	0,81	-0,22	1,00
44-49 ugers anciennitet*	-0,02	0,61	-0,36	0,75
43-50 ugers anciennitet	-0,69	0,56	-0,38	0,70
42-51 ugers anciennitet	0,38	0,50	0,80	0,63

Note: Koefficienter angivet med **fed** er statistisk signifikante på 5% niveau. *Denne række viser benchmark resultaterne fra tabel 6.2.

Tabellen viser, at der stadig er små og insignifikante effekter af jobpræmieordningen, selv når målgruppen og sammenligningsgruppen indskrænkes eller udvides symmetrisk omkring tærskelværdien.

For at undersøge resultaternes robusthed har vi foretaget et par robustheds tests. Først har vi undersøgt effekten, hvis analysen udelukkende baseres på 'nytilkomne' kontanthjælpsmodtagere, defineret som kontanthjælpsmodtagere med 44-49 ugers anciennitet, men som derudover ikke har været på kontanthjælp de seneste tre år. Her findes heller ingen signifikante effekter. Dernæst har vi prøvet at estimere effekten i placebo-udvælgelsen et år tidligere. Hvis der her findes effekter, som afviger markant fra effekten for indsatsperioden kunne det antyde at vi har et særligt selektionsproblem for indsatsperioden. Vi finder ingen signifikante effekter for placebogruppen. Den estimerede effekt er endvidere meget tæt på nul, som den gerne skulle være da der ikke var nogen intervention i placebogruppen.

I tabel 6.4 vises de estimerede effekter opdelt på undergrupper. Følgende undergrupper analyseres: Mænd og kvinder, personer med ikke-vestlig baggrund og dansk eller vestlig baggrund, personer under 40 og personer på 40 eller derover, personer som maksimalt har færdiggjort folkeskolen og personer som har uddannelse efter folkeskolen, personer som er gifte eller i registreret partnerskab og personer som hverken er gift eller i registreret partnerskab, og arbejdsmarkedsparete kontanthjælpsmodtagere og de øvrige grupper slået sammen (vi har også prøvet at underopdele gruppen af ikke-arbejdsmarkedsparete yderligere uden at det ændrer på resultaterne). Her anvendes borgere med mellem 44 og 49 ugers anciennitet til matchingen.

Det overordnede indtryk er, at der er mange insignifikante effekter. Der findes dog to signifikante effekter, en negativ effekt på 2 procent for mænd og en positiv effekt på 4 procent for personer med ikke-vestlig baggrund. Vi kan dog ikke udelukke at disse signifikante effekter skyldes en 'winners curse'; når et datamateriale opdeles i tilstrækkeligt mange undergrupper vil nogle af dem – af rent tilfældige årsager – vise større effekter end andre. Hvis disse er tilstrækkeligt store bliver de også statistisk signifikante. Vi kan ikke vurdere om de fundne signifikante effekter er reelle eller skyldes en 'winners curse'.

I Skipper og Simonsen (2016) gennemgås en række internationale studier for jobpræmielignende ordninger. I andre lande er disse typisk målrettede kontanthjælpstilignende ledige. Her findes der mere positive effekter end i denne og den tidligere danske evaluering (se Kolodziejczyk, C. og J. N. Arendt, 2017). Der findes i denne litteratur endvidere, at effekterne typisk er større for personer med en anden etnisk baggrund end det pågældende lands og for enlige forsørgere. Den positive effekt for personer med ikke-vestlig baggrund er således konsistent med resultaterne fra den internationale litteratur. Det er ikke muligt at undersøge effekter opdelt på børn, da der ikke er information om børn i de anvendte data.

Tabel 6.4: Effekter af jobpræmieordningen estimeret ved PSM, opdelt på undergrupper

	Effekt i indsatsperioden		Effekt april 2019-januar 2020	
	Koefficient	Standardfejl	Koefficient	Standardfejl
Kvinder	0,91	0,76	0,29	0,97
Mænd	-0,21	0,87	-2,06	1,02
Ikke-vestlig baggrund	1,29	1,17	3,81	1,36
Dansk el. vestlig baggrund	-0,03	0,66	-0,57	0,83
Alder under 40	0,60	0,80	-0,77	1,05
Alder 40 eller ældre	-0,27	0,82	-0,07	0,99
Folkeskolen eller mindre	-1,17	0,78	-1,54	0,99
Mere end folkeskolen	0,53	0,86	0,86	1,03
Gift eller partnerskab	-0,04	1,11	1,36	1,28
Ikke gift eller partnerskab	-0,24	0,67	-0,74	0,84
Arbejdsmarkedsparat	-0,73	1,39	0,43	1,76
Ikke arbejdsmarkedsparat	0,67	0,60	0,09	0,77

Note: Koefficienter angivet med **fed** er statistisk signifikante på 5% niveau.

7. RESULTATER, DAGPENGEGRUPPEN

I tabel 7.1 vises gennemsnit for de afhængige variable og modtagelse af jobpræmie. To forhold er især værd at bemærke. Det ses for det første, at beskæftigelsesgraden er væsentligt højere for dagpengegruppen end for kontanthjælpsgruppen, hvilket var forventeligt. Således er beskæftigelsesgraden for dagpengegruppen 43-46 procent, og over 80 procent har fundet beskæftigelse i løbet af indsatsperioden. For det andet er det værd at bemærke, at forskellen mellem målgruppen og sammenligningsgruppen i beskæftigelsesgraden også her er til målgruppens ugunst, om end forskellen er mindre end for kontanthjælpsgruppen. Endelig ses, at godt tre fjerdedele af gruppen har fået udbetalt jobpræmie, og de som har fået en jobpræmie har gennemsnitligt modtaget ca. DKK 25.000, svarende til 10 måneders fuld jobpræmie.

Tabel 7.1: Afhængige variable for dagpengegruppen, procent

	Den snævre sammenligningsgruppe	Den snævre målgruppe
Beskæftigelsesgrad april 2017-marts 2019	45,9	44,2
Andel der opnår beskæftigelse april 2017-marts 2019	85,1	81,1
Beskæftigelsesgrad april 2019-januar 2020	49,1	46,8
Har modtaget jobpræmie, procent		77,4
Beløb, jobpræmie, hvis modtaget, DKK		25.357
	Hele sammenligningsgruppen (N=8864)	Hele målgruppen (N=7907)
Beskæftigelsesgrad april 2017-marts 2019	45,9	43,1
Andel der opnår beskæftigelse april 2017-marts 2019	85,4	80,0
Beskæftigelsesgrad april 2019-januar 2020	49,7	45,8
Har modtaget jobpræmie, procent		77,6
Beløb, jobpræmie, hvis modtaget, DKK		24.981

Note: Koefficienter angivet med **fed** er statistisk signifikante på 5% niveau.

I propensity score matching analysen matches på alle variable i tabel 5.3. Bemærk igen, at den genberegnete anciennitet ikke indgår i matchingen, da den netop adskiller mål- og sammenligningsgruppen. Til gengæld matches på både detaljeret beskæftigelseshistorik og ancienniteten beregnet 3 og 6 år tilbage i tid. Som tidligere nævnt er matching bias lille, og plot af propensity scores for umatched og matched grupper er vist i nederste panel af figur C1 i appendiks C. Hovedresultaterne fra propensity score matching analysen på den snævre mål- og sammenligningsgruppe er vist i tabel 7.2.

Tabel 7.2: Effekter af jobpræmieordningen estimeret ved propensity score matching på dagpengegruppen med 66-75 ugers genberegnet anciennitet

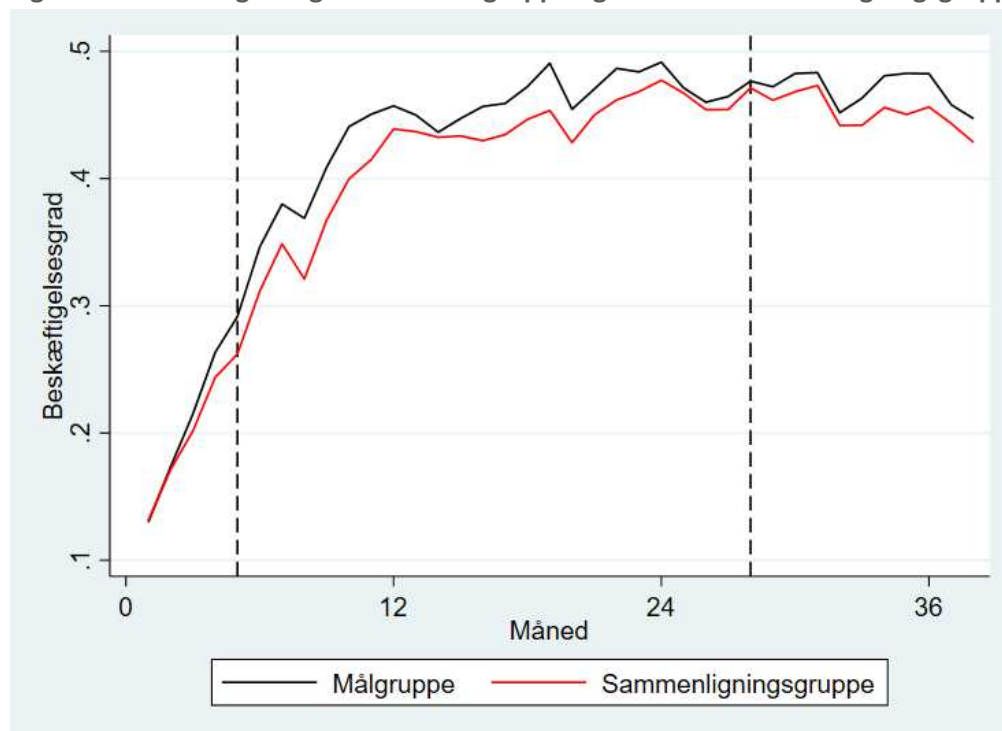
	Koefficient	Standardfejl
Effekt i indsatsperioden	2,75	1,17
Effekt april 2019-januar 2020	3,90	1,33

Note: Koefficienter angivet med **fed** er statistisk signifikante på 5% niveau.

Vi finder en signifikant positiv effekt på beskæftigelsesgraden af jobpræmieordningen for den snævre målgruppe i dagpengegruppen. Effekten er på knap 3 procentpoints, hvilket skal sammenholdes med en gennemsnitlig beskæftigelsesgrad i den matchede sammenligningsgruppe på omkring 41 procent. I perioden efter jobpræmieordningen er ophørt er effekten steget til knap 4 procentpoints, hvilket indikerer at de personer, som finder job som følge af ordningens økonomiske incitament, lykkes med at fastholde deres beskæftigelse, også når det økonomiske incitament er bortfaldet.

I figur 7.1 vises udviklingen i beskæftigelsesgrader for henholdsvis målgruppen og den matchede kontrolgruppe.

Figur 7.1: Beskæftigelsesgrader for målgruppe og matchede sammenligningsgruppe

Figur 7.1 viser, at målgruppen har en større beskæftigelsesgrad gennem hele den undersøgte periode. Forskellen mellem de to kurver indsnævres i løbet af perioden, men når ikke at samles eller krydse. Der kan således godt være en fortsat positiv effekt af jobpræmieordningen også efter den observerede periode.

I tabel 7.3 viser vi effekterne på beskæftigelsesgraden, når observationsvinduet omkring tærskelværdien på 71 ugers anciennitet gradvis indsnævres og udvides.

Tabel 7.3: Effekter af jobpræmieordningen estimeret ved PSM for forskellige populationer af borgere

	Effekt i indsatsperioden		Effekt april 2019-januar 2020	
	Koefficient	Standardfejl	Koefficient	Standardfejl
70-71 ugers anciennitet	0,90	2,73	3,93	3,21
69-72 ugers anciennitet	2,70	1,86	5,73	2,15
68-73 ugers anciennitet	1,21	1,40	2,90	1,66
67-74 ugers anciennitet	2,67	1,24	4,10	1,49
66-75 ugers anciennitet*	2,75	1,17	3,90	1,33
65-76 ugers anciennitet	2,41	1,11	2,16	1,37
64-77 ugers anciennitet	2,60	1,05	2,54	1,24
63-78 ugers anciennitet	1,74	1,12	1,17	1,31

Note: Koefficienter angivet med **fed** er statistisk signifikante på 5% niveau. *Denne række viser benchmark resultaterne fra tabel 7.2.

De positive effekter er til stede for alle afgrænsninger, om end de ikke altid er statistisk signifikante. Det generelle billede er dog, at der findes positive effekt på mellem 2 og 3 procentpoints i indsatsperioden og på omkring 4 procentpoints efter indsatsperioden.

Vi har også her foretaget et antal robusthedsanalyser. Fokus på dagpengemodtagere med 66-75 ugers anciennitet, men ingen yderligere ledighed inden for de seneste tre år giver insignifikante og lidt lavere effekter. Estimationer i placebogruppen (som opfylder anciennitetskravet et år tidligere) viser ingen effekt.

I tabel 7.4 er effekterne opdelt på undergrupper. Her findes kun signifikant effekt for en enkelt gruppe, nemlig de som er gift eller i registreret partnerskab. Igen må vi advare mod overfortolkning af disse undergruppe resultater på grund af 'winners curse' problematikken.

Tabel 7.4: Effekter af jobpræmieordningen estimeret ved PSM, opdelt på undergrupper.

	Effekt i indsatsperioden		Effekt april 2019-januar 2020	
	Koefficient	Standardfejl	Koefficient	Standardfejl
Kvinder	-0,12	1,52	0,28	1,86
Mænd	3,06	1,80	2,22	2,36
Ikke-vestlig baggrund	4,05	2,83	1,40	3,33
Dansk el. vestlig baggrund	2,48	1,32	2,14	1,49
Alder under 40	0,90	1,75	1,39	2,01
Alder 40 eller ældre	2,25	1,57	2,13	1,74
Folkeskolen eller mindre	0,76	2,65	-2,33	3,33
Mere end folkeskolen	1,40	1,32	1,01	1,55
Gift eller partnerskab	4,01	1,69	3,84	1,95
Ikke gift eller partnerskab	1,60	1,50	0,89	1,96

Note: Koefficienter angivet med **fed** er statistisk signifikante på 5% niveau.

7.1 KONSEKVENSER FOR DE OFFENTLIGE FINANSER

Baseret på de fundne effektmål foretages her en økonomisk konsekvensberegning af jobpræmieordningen for de offentlige finanser. Beregningen tager afsæt i, at der er øgede skatteindtægter af den ekstra beskæftigelse som jobpræmien medfører, og at der er sparede udgifter til dagpenge. Derudover medregnes det tilbageløb, der opstår ved det ændrede forbrug om jobpræmieordningen påvirker. Der ses udelukkende på de direkte konsekvenser for de offentlige finanser. Beregningerne medtager ikke administrationsudgifter eller evt. sparede udgifter til aktiveringsindsats, ligesom det privatøkonomiske tab i form af lavere fritid heller ikke medregnes.

Effekten af jobpræmieordningen er oven for målt på den månedlige beskæftigelsesgrad. Den kan omregnes til timer ved at benytte, at den månedlige arbejdstid i DREAM er 160,33 timer. Desuden antages, at den gennemsnitlige årsløn for en dagpengemodtager er DKK 379.000 og at det månedlige dagpengeniveau er DKK 19.083. Der anvendes en gennemsnitsskat på arbejdsindkomst på 35,4 procent, en gennemsnitsskat for dagpengemodtagere på 29,2 procent og for tilbageløb anvendes en sats på 23 procent.

I de 24 måneder, hvor jobpræmieordningen er gældende, er der en gennemsnitlig effekt på beskæftigelsesgraden på 2,75 procentpoint. Det svarer til 4,4 timer pr. måned med mere

beskæftigelse og mindre dagpengeforbrug. Omregnet til effekt på de offentlige finanser i forhold til sparede udgifter efter tilbageløb giver det med oven for nævnte antagelser en gennemsnitsbesparelse på DKK **17.339** pr. person. Der er udbetalt i gennemsnit DKK 19.626 pr måned til personerne i målgruppen (0,774 x 25.357). Efter tilbageløb giver det en udgift på DKK **15.112** pr. person. Dvs. i løbet af jobpræmieperioden har der været en positiv effekt på de offentlige finanser på DKK **2.227** pr. person. Dertil kommer der en positiv effekt på beskæftigelsen efter jobpræmieperiodens ophør. Den positive effekt i de 10 måneder, der måles i denne evaluering, giver et positivt bidrag til de offentlige finanser på DKK **10.247** pr. person. Dvs. samlet over de 34 måneder der evalueres på, er det et **positivt bidrag til de offentlige finanser fra jobpræmieordningen på DKK 12.474 kr. pr dagpengemodtager** på jobpræmieordningen.

Det er uklart om den positive effekt fortsætter efter måleperiodens udløb. I det omfang den gør vil det naturligvis bidrage til at forsøge det positive afkast af ordningen for dagpengemodtagere.

8. REFERENCER

Hansen m.fl. (2013), Evaluering af jobpræmieordningen for enlige forsørgere, Rapport til Beskæftigelsesministeriet

Kolodziejczyk, C. og J. N. Arendt, 2017, Effekter af to jobpræmieordninger for ledige, rapport fra KORA.

Simonsen, M. & L. Skipper, 2016, Økonomiske incitamenter for ikke-forsikrede ledige – en litteraturoversigt, rapport til Beskæftigelsesministeriet.

9. APPENDIKS

9.1 APPENDIKS A: HVEM MODTAGER JOBPRÆMIEN BLANDT DE BERETTIGEDE?

I de nedenstående tabeller vises resultater fra en lineær regressionsmodel af sandsynligheden for at modtage en jobpræmieudbetaling blandt de ledige, der var berettiget til det.

Tabel A.1: Sammenhæng mellem baggrundsvariable og sandsynligheden for at modtage jobpræmie, kontanthjælpsgruppen.

Variabel	Koefficient	Std. dev.
Mand	0,0041	0,0108
Alder, år	-0,0036	0,0005
Vestlig indvander/efterkommer	-0,0186	0,0277
Ikke vestlig indvander/efterkommer	-0,0749	0,0137
Gift	0,0533	0,0127
Gymnasial	0,0254	0,0210
Faglært	0,0638	0,0128
Kort videregående uddannelse	0,0751	0,0301
Mellemlang videregående uddannelse	0,0822	0,0210
Lang videregående uddannelse	0,0893	0,0277
Beskæftigelsesgrad seneste år	0,4779	0,0291
Beskæftigelsesgrad 1-2 år siden	0,0237	0,0403
Beskæftigelsesgrad 2-3 år siden	0,0662	0,0273
Beskæftigelsesgrad 3-4 år siden	0,0176	0,0278
Beskæftigelsesgrad 4-5 år siden	0,0498	0,0280
Beskæftigelsesgrad 5-6 år siden	0,0144	0,0258
Anciennitet seneste 3 år, uger	-0,0001	0,0003
Anciennitet seneste 6 år, uger	0,0002	0,0001
Branche landbrug, skovbrug, fiskeri	0,0797	0,0684
Branche industri, råstof, forsyning	0,0787	0,0525
Branche bygge-anlæg	0,0901	0,0544
Branche handel og transport	0,0980	0,0499
Branche information og kommunikation	0,0675	0,0655
Branche finans og forsikring	0,1717	0,0851
Branche Erhvervs-service	0,0901	0,0507
Branche offentlig	0,0509	0,0499
Branche kultur	0,1011	0,0562
Branche anden	0,0740	0,0552
Branche mangler (ingen beskæftigelse)	-0,1114	0,0508
Lønindkomst 2015, DKK	0,0000	0,0000
Gennemsnitlig lønindkomst 2010-2014, DKK	0,0000	0,0000
Arbejdsmarkedsparat kontanthjælpslignende ydelse	0,2558	0,0135
Ressourceforløb	-0,2442	0,0331
Jobafklaring	-0,1239	0,0198
Sygedagpenge	0,0529	0,0182

Anm: Sandsynligheden for at modtage jobpræmie er estimeret i en lineær sandsynlighedsmodel. Koefficienter med fed angiver signifikant forskellig fra 0 på et 95% signifikansniveau.

Tabel A.2: Sammenhæng mellem baggrundsvariable og sandsynligheden for at modtage jobpræmie, dagpengemodtagere.

Variabel	Koefficient	Std. dev.
Mand	-0,0198	0,0134
Alder, år	-0,0090	0,0007
Vestlig indvandrer/efterkommer	0,0238	0,0245
Ikke vestlig indvandrer/efterkommer	0,0246	0,0179
Gift	-0,0111	0,0133
Gymnasiel	0,0671	0,0293
Faglært (ref)	0,0324	0,0171
Kort videregående uddannelse	0,0351	0,0281
Mellemlang videregående uddannelse	0,0198	0,0264
Lang videregående uddannelse	0,1010	0,0306
Beskæftigelsesgrad seneste år	0,3591	0,0485
Beskæftigelsesgrad 1-2 år siden	0,1211	0,0492
Beskæftigelsesgrad 2-3 år siden	0,0509	0,0278
Beskæftigelsesgrad 3-4 år siden	-0,0424	0,0299
Beskæftigelsesgrad 4-5 år siden	0,0347	0,0302
Beskæftigelsesgrad 5-6 år siden	-0,0133	0,0268
Anciennitet seneste 3 år, uger	-0,0001	0,0005
Anciennitet seneste 6 år, uger	0,0005	0,0002
Branche landbrug, skovbrug, fiskeri	0,0941	0,0852
Branche industri, råstof, forsyning	0,2002	0,0479
Branche bygge-anlæg	0,2458	0,0604
Branche handel og transport	0,2036	0,0452
Branche information og kommunikation	0,1585	0,0542
Branche finans og forsikring	0,1119	0,0590
Branche ejendoms	0,2173	0,0666
Branche Erhvervsservice	0,2123	0,0454
Branche offentlig	0,1950	0,0454
Branche kultur	0,2176	0,0517
Branche anden	0,1601	0,0534
Lønindkomst 2015, DKK	0,0000	0,0000
Gennemsnitlig lønindkomst 2010-2014, DKK	0,0000	0,0000
A-kasse		
Socialpæd. Landsdæk.	0,0730	0,0711
3F	-0,0220	0,0480
FOA	-0,0380	0,0513
Danmaks Læreres Fælles	-0,0507	0,0701
Det Faglige Hus	0,0255	0,0522
Metalarbejdernes	-0,1221	0,0645
Nærings- og Nydelsesmiddelarbejdernes	0,0755	0,0765
El-fagets	0,0741	0,1585
Byggefagenes a-kasse	-0,1116	0,1355
HK/Danmarks	-0,0423	0,0477
Min A-kasse	-0,0519	0,0533
Ledernes	0,0247	0,0579
Teknikernes	0,0322	0,0617
Kristelig	-0,0052	0,0483
Danske Sundhedsorg.	0,0792	0,0964
Børne- og U.pæd. Landsd.	0,0111	0,0590
Frie funktionærer	0,0190	0,0641
Akademikernes	-0,0611	0,0490
Magistrenes	-0,0350	0,0547
Funktionærer og Tjenestemænds Fælles	-0,0309	0,0510
Selvstændige Erhvervsdrivende	0,0207	0,0506
CA	-0,0667	0,0549

Anm: Sandsynligheden for at modtage jobpræmie er estimeret i en lineær sandsynlighedsmodel. Koefficienter med fed angiver signifikant forskellig fra 0 på et 95% signifikansniveau.

9.2 APPENDIKS B: UDFORDRINGER I FORBINDELSE MED ANCIENNITETSKRAVET OG REGRESSION DISCONTINUITY ANALYSER

9.2.1 Kort om Regression Discontinuity Design

Vi lagde i tilbuddet op til, som en benchmark effektmåling, at måle effekten af jobpræmieordningen for langvarigt ledige med præcis samme metode som Kolodziejczyk og Arendt (2017), i et regression discontinuity design. Her udnyttes akkumulerede data om beskæftigelse/ydelse for **de snævre målgrupper og de snævre sammenligningsgrupper** til at vurdere, om adgangen til en jobpræmie **har påvirket beskæftigelsessituationen for denne selektive gruppe i de 24 måneder, hvor ordningen har været i kraft**. Analyserne kan foretages både økonometrisk og illustreres grafisk. Der må påregnes relativt lav statistisk styrke i denne type analyse grundet en forventning om at forholdsvis få borgere befinder sig i disse grupper samt en forventning om forholdsvis lave afgangsrater til beskæftigelse.

Formelt defineres RDD effekten (se fx Hahn m.fl., 2001)⁴ som

$$\Delta = \mathbb{E}[Y_i(D = 1) - Y_i(D = 0) | X_i = \bar{x}],$$

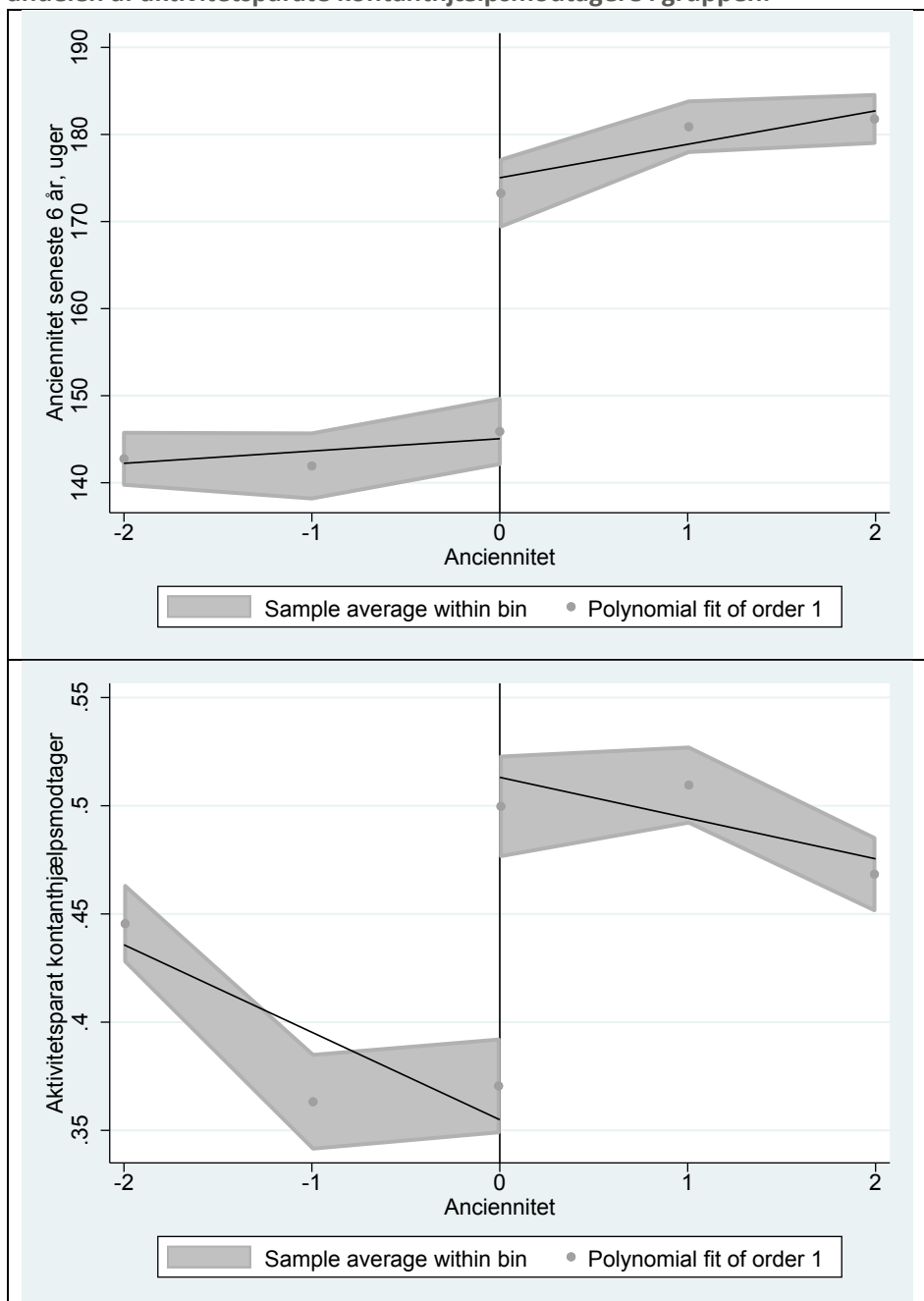
hvor Δ er effekten af af jobpræmie-ordningen i forsøgsperioden. Y_i angiver beskæftigelsesgraden i forsøgsperioden, og $D=1$ angiver personer i den snævre målgruppe, mens $D=0$ angiver personer i den snævre sammenligningsgruppe. X angiver tærskelvariablen, altså antal uger på offentlig ydelse i kvalifikationsperioden. \bar{x} angiver således tærskelværdien på de 47 (71) ugers ydelse. Denne benchmark evaluering har forholdsvis stor intern validitet, forudsat at designkriterierne er opfyldt. Som vi viser i tabel 5.2 og 5.3 – og som det uddybes ovenfor, så er det ikke tilfældet. Derfor er denne estimator ikke forfulgt yderligere i indeværende rapport.

Som vist i tabel 5.2 og 5.3 er der store ubalancer i de forklarende variable. For kontanthjælpsgruppen er problemet tilsyneladende, at det at have 47-49 ugers anciennitet ud af de seneste 52 uger er meget almindeligt, også for personer som er i gang med længere kontanthjælpsforløb (måske på grund af ferie, korte sanktioner el. lign.), se også Appendix D. Ubalancerne er yderligere eksemplificeret i figur B1 herunder for to variable for

⁴Hahn, J., P. Todd og W. Van Der Klaauw (2001). Identification and estimation of treatment effects with a regression-discontinuity design. *Econometrica* 69: 201–209.

kontanthjælpsgruppen; Antal ugers anciennitet de seneste 6 år (øverst) og andelen af aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere (nederst).

Figur B1: RD plots af anciennitet beregnet de foregående 6 år for kontanthjælpsgruppen og andelen af aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere i gruppen.

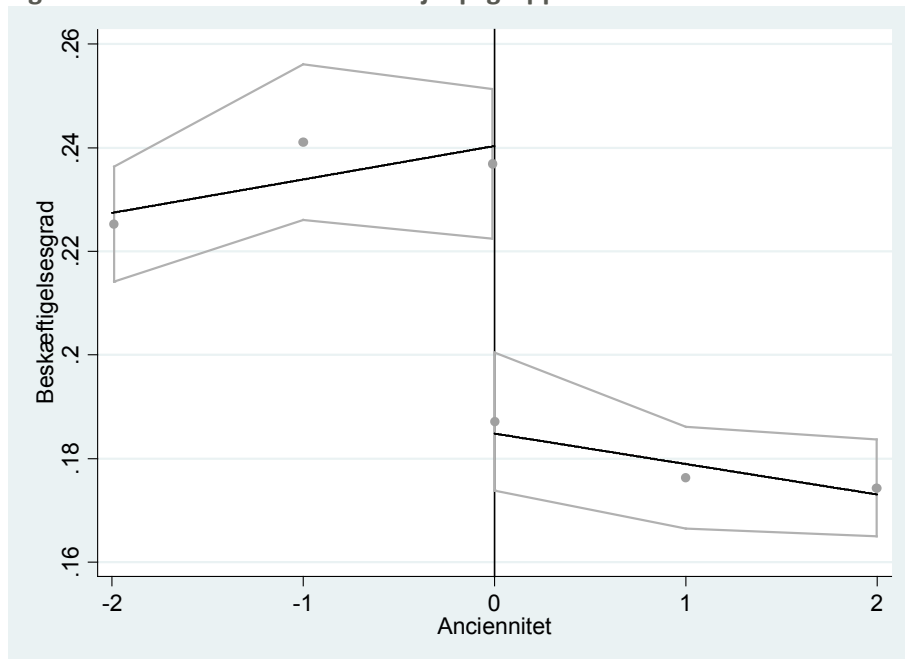

Bemærk, at ancienniteten er reskaleret, således at den er nul for personer i den snævre målgruppe med 47 ugers anciennitet og 0 for personer i den snævre sammenligningsgruppe med 46 ugers anciennitet. Figuren viser, at de store ubalancer også findes ved grænseværdien og at forskellene er statistisk signifikante (de skraverede områder udgør et 95 procents konfidensinterval).

9.2.2 Kontanthjælpsgruppen

I figur B2 vises et plot af beskæftigelsesgraden i jobpræmieperioden opdelt på anciennitet omkring tærskelværdien på 46/47 uger (reskaleret til nul som i foregående figur). Der ses en stor negativ effekt, som altså må formodes at være påvirket af de store ubalancer vist i tabel 5.2 og eksemplificeret i figur B1. Derfor er disse effekter ikke pålidelige.

Figur B2: RD effekter for kontanthjælpsgruppen uden forklarende variable.

Når vi foretager analyser med et regression discontinuity design er en forudsætning således, at der ikke sker et hop i nogle af de øvrige forklarende variable omkring diskontinuiteten i 'the running variable'. Dette er *ikke* opfyldt i det anvendte datamateriale, hvorfor en RD estimation ikke giver pålidelige skøn over effekten af jobpræmie indsatsen. Resultaterne fra en RD regressionsanalyse er alligevel vist i tabel B3 som dokumentation, både med og uden kontrolvariable. Det ses, at når der ikke medtages kontrolvariable, så sker der et fald i beskæftigelsesgraden på godt 4%-points i de 24 måneder indsatsperioden varer, mens faldet de efterfølgende 10 måneder er endnu større, på godt 6%-points. Når der tages højde for de øvrige forskelle på borgerne på hver side af diskontinuiteten – ved, sammen med tærskelvariablen, at inkludere alle variablene i tabel 5.2 i regressionen – bliver effekten væsentligt mindre og statistisk insignifikant i indsatsperioden, mens den stadig er signifikant negativ de 10 måneder efter indsatsperioden.

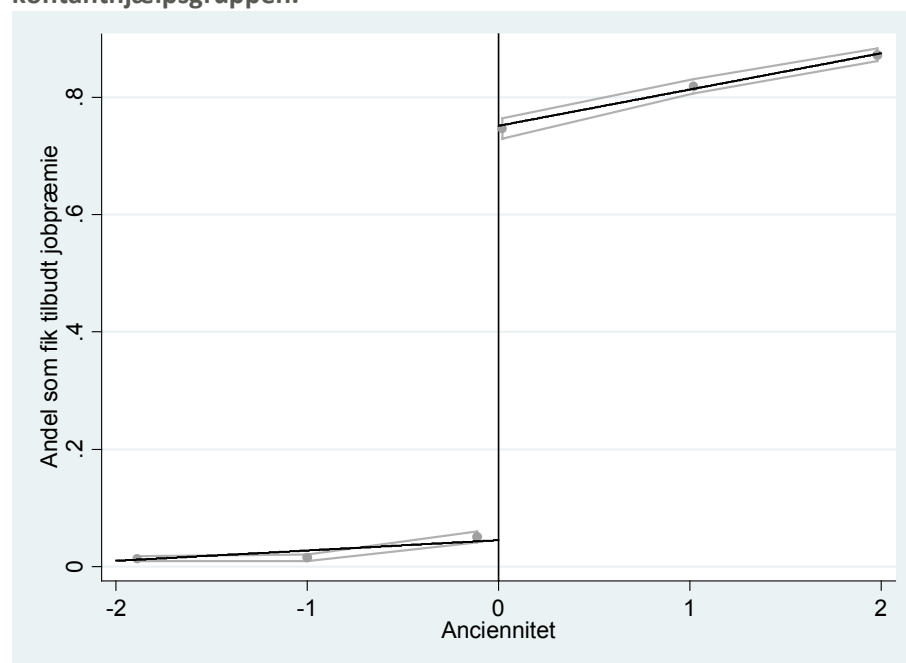
Tabel B3: Effekt af jobpræmie for kontanthjælpsgruppen, RD design.

	Koefficient	Standard fejl
Effekt i indsatsperioden		
-Uden kontrolvariable	-4,22	1,57
-Med kontrolvariable	-1,64	1,35
Effekt april 2019-januar 2020		
-Uden kontrolvariable	-6,38	1,83
-Med kontrolvariable	-4,20	1,68

Som vist i tabel 5.1 er der et antal personer i kontrolgruppen, som med deres beregnede anciennitet burde have haft adgang til jobpræmieordningen, men som ikke fik det. Tilsvarende er der nogle få, som havde adgang til ordningen, som ikke burde have haft det. Denne information kan udnyttes i et fuzzy RD design, som er en slags instrument-variabel teknik. Her udnyttes det faktum, at sammenhængen mellem diskontinuiteten i 'the running variable' og adgang til jobpræmieordningen ikke er perfekt, men at diskontinuiteten forøger sandsynligheden for at være omfattet. Her estimeres, som beskrevet i metode afsnittet, en to-trins model.

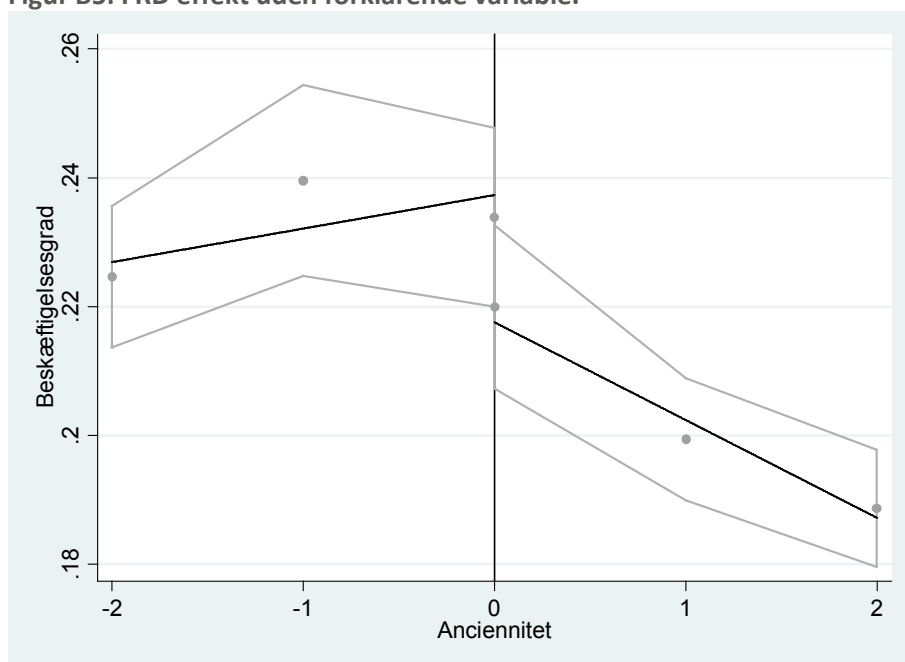
I figur B4 vises de data, som ligger til grund for trin 1, hvor der ses et hop i deltagelsessandsynligheden på omkring 65-70%-points ved diskontinuiteten.

Figur B4: Adgang til jobpræmieordning som funktion af den genberegnete anciennitet, kontanthjælpsgruppen.

I figur B5 vises ændringen i beskæftigelsesgraden omkring diskontinuiteten, når alle personer fra tabel 5.2 medtages (både de røde og sorte fra tabellen), og i tabel B2 vises resultaterne fra to-trins estimation af effekten af jobpræmieordningen.

Figur B5: FRD effekt uden forklarende variable.

Figuren viser nu ikke længere et signifikant fald i beskæftigelsesgraden ved diskontinuiteten. Det skyldes, at de personer, som har en genberegnet anciennitet på 47-49 uger, men som ikke var omfattet af jobpræmieordningen, har relativt høj beskæftigelse, som trækker niveauet op for denne gruppe. I denne model er alle de estimerede effekter stadig negative, men nu er ingen af dem statistisk signifikante.

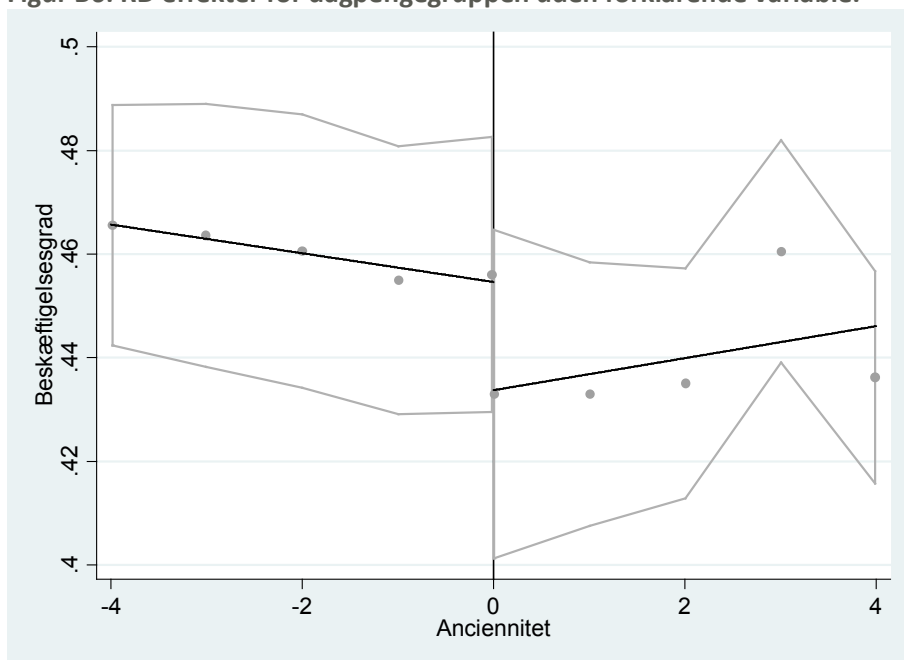
Tabel B2: Effekt af jobpræmieordningen for kontanthjælpsmodtagere, FRD design.

	Koefficient	Standard fejl
Effekt i indsatsperioden		
-Uden kontrolvariable	-2,22	1,33
-Med kontrolvariable	-1,27	1,48
Effekt april 2019-januar 2020		
-Uden kontrolvariable	-3,45	1,92
-Med kontrolvariable	-2,53	1,82

9.2.3 Dagpengegruppen

Figur B6 viser et plot af beskæftigelsesgraden i jobpræmieperioden opdelt på anciennitet omkring tærskelværdien på 70/71 uger for dagpengegruppen (reskaleret til nul efter samme princip som for kontanthjælpsgruppen). Der ses en insignifikant negativ effekt, som altså må formodes at være påvirket af de forholdsvist store ubalancer vist i tabel 5.3.

Figur B6: RD effekter for dagpengegruppen uden forklarende variable.

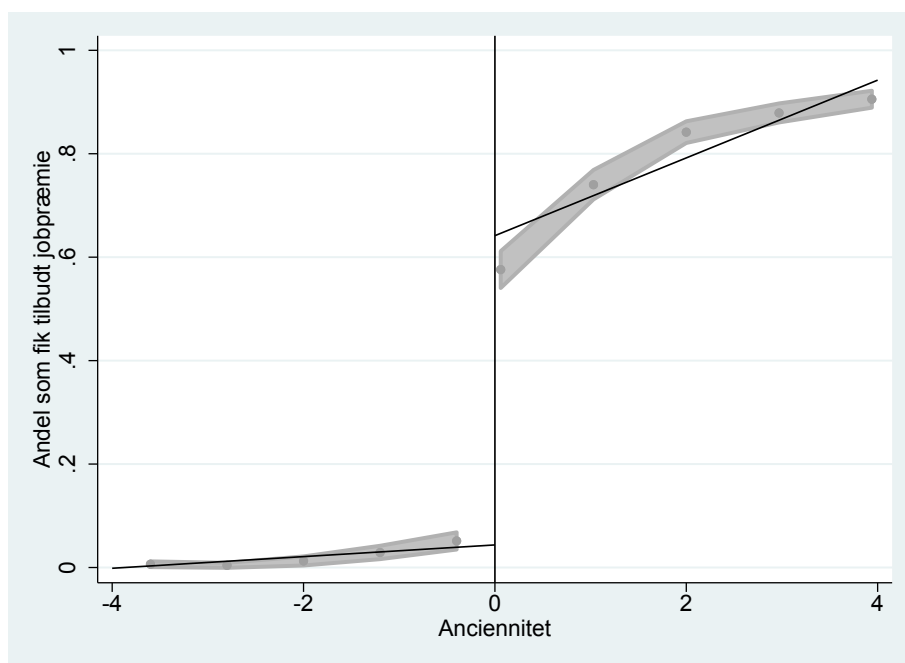
I tabel B3 vises effekten af jobpræmieordningen, som beregnet i et RD design med og uden kontrolvariable. Der findes ingen signifikante effekter.

Tabel B3: Effekt af jobpræmieordningen for dagpengemodtagere, RD design.

	Koefficient	Standard fejl
Effekt i indsatsperioden		
-Uden kontrolvariable	-2,19	2,45
-Med kontrolvariable	-0,20	2,36
Effekt april 2019-januar 2020		
-Uden kontrolvariable	0,90	2,92
-Med kontrolvariable	2,91	2,82

I figur B7 vises andelen, som rent faktisk var omfattet af jobpræmieordningen, og det ses at også her ville et fuzzy RD design være muligt.

Figur B7: Adgang til jobpræmieordning som funktion af den genberegnete anciennitet, dagpengegruppen.

Effekten af jobpræmieordningen for dagpengegruppen, baseret på et FRD design er herefter vist i tabel B4 med og uden kontrolvariable. Der findes ingen signifikante effekter.

Tabel B4: Effekt af jobpræmieordningen for dagpengemodtagere, FRD design.

	Koefficient	Standard fejl
Effekt i indsatsperioden		
-Uden kontrolvariable	-1,15	4,63
-Med kontrolvariable	-1,08	4,52
Effekt april 2019-januar 2020		
-Uden kontrolvariable	3,77	5,49
-Med kontrolvariable	2,83	5,39

9.3 APPENDIKS C: METODE OG BALANCEPLOT

Propensity score matching metoden er en statistisk metode, som identificerer en sammenligningsgruppe af personer, som på basis af alle relevante karakteristika, der kan findes i de administrative registre, tilnærmelsesvist har samme beregnede sandsynlighed for at være berettiget til jobpræmie-ordningen som deltagerne, men som ikke var det. Herved sikres også, at deltagergruppen og sammenligningsgruppen tilnærmelsesvist balancerer på de anvendte observerbare karakteristika. Ved at sammenligne de valgte udfaldsmål blandt deltagerne i jobpræmieordningen med den konstruerede sammenligningsgruppe opnås et mål for effekten af at være omfattet af jobpræmieordningen.

Metoden har visse fordele, men også en række udfordringer. Fordelene er, at metoden er relativt enkel at anvende, og at den intuitivt giver mening; der dannes en matchet sammenligningsgruppe, som på alle observerbare karakteristika minder om deltagergruppen.

Dens ulemper består i, at validiteten af effektanalysen er afhængig af, at data om alle de forhold, som påvirker selektionsprocessen og den afhængige variabel, kan inkluderes i den statistiske analyse.⁵ Kun herved kan der dannes en tilstrækkeligt god sammenligningsgruppe. Oftest vil kun nogle af de faktorer, som er medvirkende til, at nogle personer deltager i indsatsen og andre ikke gør, være observerbare.

I indeværende analyse er problematikken, at der er en enkelt variabel; den beregnede anciennitet, som driver selektionen 100% (principielt). Derfor kan der ikke opnås et perfekt match, hvis denne inddrages i matching analysen. Man kunne principielt godt gøre det ved at inkludere de personer, som har 47-49 ugers og 71-78 ugers anciennitet i henholdsvis kontanthjælpsgruppen og dagpengegruppen, men så ville man få meget små sammenligningsgrupper og ret dårlige matches. Vi har i stedet valgt at matche på alle øvrige variable i tabel 5.2 (for kontanthjælpsgruppen) og tabel 5.3 (for dagpengegruppen). Herved matches både på nylige og længerevarende beskæftigelsehistorik og anciennitet, blot ikke på den variabel, som har givet anledning til hele problematikken. En grund til at dette ikke vurderes at give anledning til store problemer er, at der netop ikke er nogen individuel selv-selektion; normalt, når man evaluerer effekten af en indsats, har personen eller en sagsbehandler besluttet deltagelsen, og dette kan ofte afhænge af variabel, som er uobserverede for evaluator (fx evner, motivation osv.). I indeværende evaluering er der ingen selvselektion, idet deltagelse er baseret på en tærskelværdi.

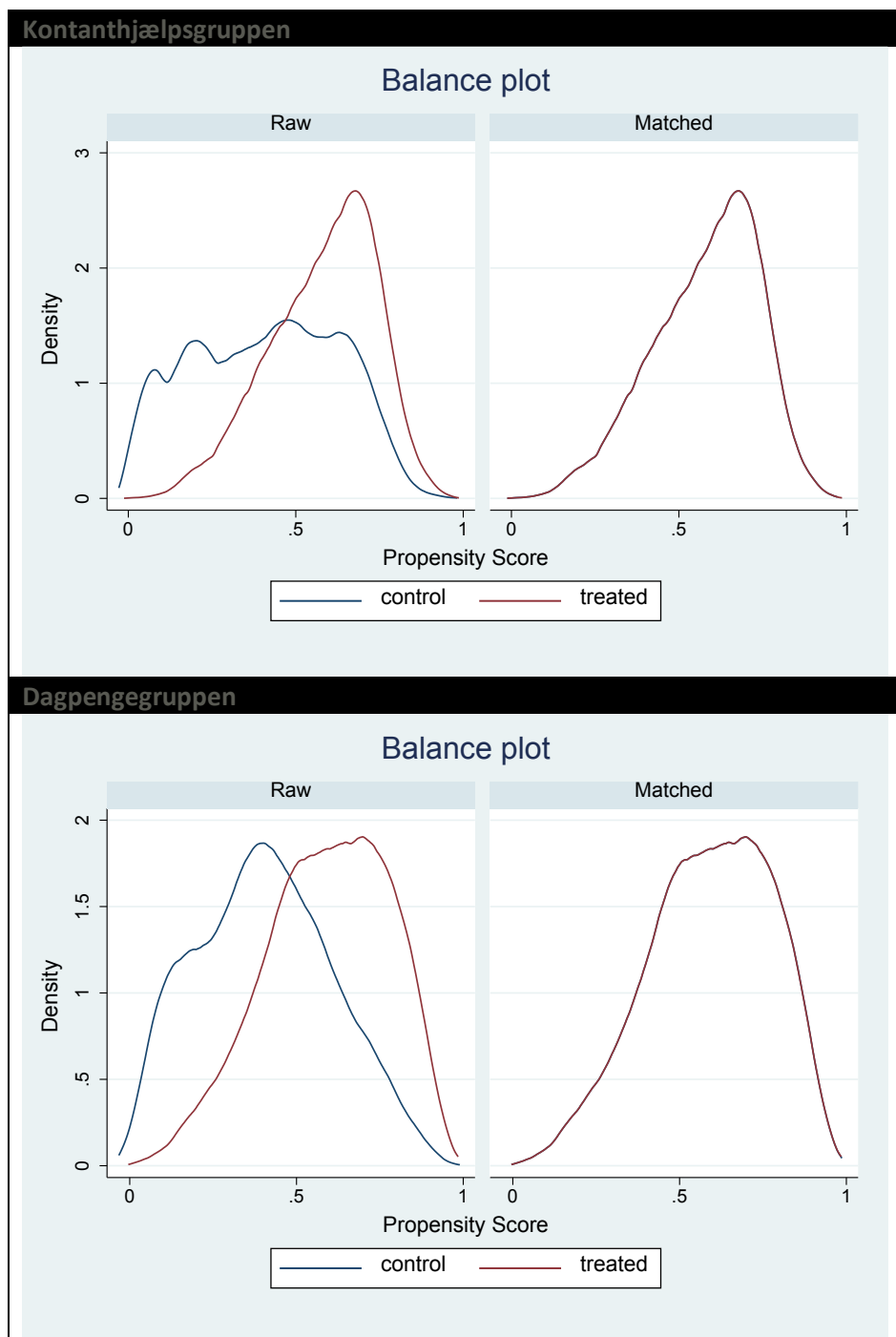
Vi anvender nearest neighbor matching med tilbagelægning, én nearest neighbor og en common support restriktion. Analyserne er udført ved hjælp af 'teffects psmatch' proceduren i STATA. Der

⁵ Dette kaldes i litteraturen blandt andet '*selection on observables*', '*the conditional independence assumption*' eller '*unconfoundedness*'.

matches på alle variable inkluderet i tabel 5.2 og 5.3 for henholdsvis kontanthjælps- og dagpengegruppen. Alle observationer angivet i tabel 5.1 anvendes i estimationerne, også de med rødt.

Balancetestes er for begge grupper yderst tilfredsstillende, i ingen af tilfældene er der ubalancer større end +/- 0,05 standardafvigelser på nær for en enkelt variabel i dagpengegruppen, som er på 0,09, hvilket må siges at være yderst tilfredsstillende. Balanceplots før og efter matching er vist i figur C1.

Figur C1: Balanceplots for propensity score matching, nearest neighbor med tilbagelægning, de snævre målgrupper og sammenligningsgrupper

9.4 APPENDIKS D: ANCIENNITETSBEREGNING OG PLACEBO UDVÆLGELSE

Genberegnet anciennitet:

For at kunne anvende det påtænkte evalueringsdesign, som var et regression discontinuity design, er vi nødt til at have en målgruppe og en sammenligningsgruppe, som er udvalgt ud fra ensartede kriterier og hvor anciennitetsvariablen – den løbende variabel, som definerer diskontinuiteten (mellem henholdsvis 46 og 47 uger for kontanthjælpsgruppen og 70 og 71 uger for dagpengegruppen) - er udregnet på en ensartet vis. Vi har derfor, som nævnt, valgt at genberegne ancienniteten for alle personer i DREAM.

Anciennitetsberegningen er foretaget ved i DREAM at optælle antal uger med en af de relevante ydelser i uge 50 2015 til uge 48 2016 (for kontanthjælpsgruppen) og uge 24 2015 til uge 48 2016 (for dagpengegruppen).

Kvalitet af det genberegneede anciennitetsmål: Når den oprindelige anciennitetsvariabel regresseres mod den genberegneede anciennitetsvariabel for personer i målgruppen for kontanthjælpsgruppen opnås en koefficient på 0,96 ($t=119$), og korrelationskoefficienten er 0,8 ($R^2=0,64$). Koefficienten skulle ideelt være 1, men dette vurderes at være tilstrækkeligt tæt på. For dagpengegruppen opnås en koefficient på 0,87 ($t=88$) og korrelationskoefficienten er også for denne gruppe 0,8 ($R^2=0,64$).

Placebo data udvælgelse:

For at være sikre på at der ikke er gået noget galt i udvælgelsen af data har vi foretaget en 'placebo' data udvælgelse: Hvis vi foretager præcis samme udvælgelse for samme ydelses- og anciennitetskrav baseret på uge 48 i 2015 får vi 6844 og 9695 i henholdsvis den snævre sammenlignings- og målgruppe for kontanthjælpsgruppen og 4231 og 6997 for dagpengegruppen, altså endnu større ubalancer. Dette kunne indikere, at gruppernes størrelser afspejler årligt gentagne sæsonmæssige variationer i tilgangen til ydelsesgrupperne.

Vi har imidlertid også forsøgt at foretage samme udvælgelse i andre uger af 2016 (i marts, maj, august) med samme manglende balance for kontanthjælpsgruppen. Det kunne indikere, at det er selve anciennitetsafgrænsningen som giver anledning til problematikken i den forstand, at nogle personer med 47-49 ugers anciennitet gennem de seneste 52 uger 'blot' har 3-5 ugers 'hul' i et længerevarende kontanthjælpsforløb, måske på grund af ferie, kortvarige jobs, sanktioner eller andet. Disse 3-5 ugers hul er ofte, men ikke altid, placeret i sommermånederne. For dagpengegruppen er mønsteret ikke helt så tydeligt, her ser det primært ud til at være sæsonvariationen, som er årsag til problemet.